Θρησκευτικά Α΄ Γυμνασίου

Ένα ταξίδι ζωής:

Η συνάντηση Θεού και ανθρώπου μέσα από τις βιβλικές διηγήσεις

Τόμος 3ος

Θρησκευτικά Α΄ Γυμνασίου

Ένα ταξίδι ζωής:
Η συνάντηση Θεού και ανθρώπου μέσα από τις βιβλικές διηγήσεις

Το βιβλίο μαθητή για τη διδασκαλία του Μαθήματος των Θρησκευτικών της Α' Γυμνασίου βασίστηκε στα παρακάτω:

α. Φάκελος Μαθήματος. Η θρησκεία στη ζωή, στην ιστορία και στον πολιτισμό. Πορεία και ανάπτυξη. Έντυπο Υλικό στα Θρησκευτικά Α' Γυμνασίου, **που επιμελήθηκαν οι Όλγα Γριζοπούλου – Δρ. Θεολογίας, Παναγιώτης Υφαντής – Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ, Βάσω Γώγου – Θεολόγος, Φιλόλογος, Απόστολος Μπάρλος – Θεολόγος, MTh Θεολογίας.**

β. Φάκελος Μαθήματος. Η θρησκεία στη ζωή, στην ιστορία και στον

πολιτισμό. Πορεία μέσα από αντιθέσεις. Έντυπο Υλικό στα Θρησκευτικά Β' Γυμνασίου, **που επιμελήθηκαν οι Θανάσης Νευροκοπλής – ΜΤh Θεολογίας, Παναγιώτης Υφαντής – Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ, Λάσκαρης Ιατρόπουλος – ΜΤh Θεολογίας, Ζωή Τερλιμπάκου – Δρ. Θεολογίας, Διονυσία Χατζή – ΜΤh Θεολογίας.**

γ. Φάκελος Μαθήματος. Η θρησκεία στη ζωή, στην ιστορία και στον πολιτισμό. Από το τοπικό στο οικουμενικό. Έντυπο Υλικό στα Θρησκευτικά Γ' Γυμνασίου, **που επιμελήθηκαν οι Γεώργιος Στριλιγκάς – Θεολόγος, Φιλόλογος, Γεώργιος Παπαδόπουλος – Θεολόγος, Φιλόλογος, Αρσένιος Αρσενάκης – ΜΔΕ Θεολογίας, Μαρία Χατζηαποστόλου – Δρ. Θεολογίας.**

δ. Θρησκευτικά Α’ Γυμνασίου. Παλαιά Διαθήκη. Προϊστορία του Χριστιανισμού, **που επιμελήθηκαν οι Όλγα Γκριζοπούλου – Δρ. Θεολογίας και η Πηγή Καζλάρη – Θεολόγος.**

ε. Θρησκευτικά Β’ Γυμνασίου. Καινή Διαθήκη. Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του, **που επιμελήθηκαν οι Γέωργιος Τσανανάς (†) και Απόστολος Μπάρλος – Master Θεολογίας.**

στ. Θέματα από την Αγία Γραφή. Α’ Εκκλησιαστικού Γυμνασίου, **που επιμελήθηκαν οι Σωτήριος Δεσπότης – Καθηγητής Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκειολογίας ΕΚΠΑ, Νικόλαος Παύλου – Δρ. Θεολογίας, Συντονιστής ΕΕ, Αθανάσιος Στογιαννίδης – Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ.**

ζ. Σύγχρονα δημοσιευμένα γραπτά και πολυτροπικά κείμενα.

Δημιουργήθηκε με την ευθύνη της άμισθης Επταμελούς Επιστημονικής Επιτροπής, η οποία συγκροτήθηκε από το ΙΕΠ στις 19/12/2019 με σκοπό:

Α) Εισήγηση για την βέλτιστη δυνατή μεταβατική λύση του ζητήματος με στόχο την πλήρη συμμόρφωση των Προγραμμάτων Σπουδών του Μαθήματος των Θρησκευτικών με τις αποφάσεις του Σ.τ.Ε., για το χρονικό διάστημα που θα απαιτηθεί μέχρι τη συγγραφή και εφαρμογή των νέων Προγραμμάτων Σπουδών και του αντιστοίχου διδακτικού υλικού για το Μάθημα των Θρησκευτικών

Β) Εισήγηση για τους τρόπους και τις μεθόδους εφαρμογής των

αποφάσεων του Σ.τ.Ε., του ΕΔ-ΔΑ και της ΑΠΔΠΧ, όσον αφορά σε όλες τις υπόλοιπες πτυχές των αποφάσεων αυτών που συνδέονται με το Μάθημα των Θρησκευτικών, με έμφαση στη διατήρηση της υποχρεωτικότητας του Μαθήματος και τη διαδικασία απαλλαγής των μαθητών/μαθητριών

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Μπάμπης Πυλαρινός (Global party / Ακρυλικό σε καμβά)

Την ευθύνη για την επιμέλεια του παρόντος βιβλίου είχε ως μέλος της επιτροπής ο Αθανάσιος Στογιαννίδης, Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας ΑΠΘ.

Η αξιολόγηση, η κρίση των προσαρμογών και η επιστημονική επιμέλεια του προσαρμοσμένου βιβλίου πραγματοποιείται από τη Μονάδα Ενταξιακής και Ειδικής Εκπαίδευσης του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Η προσαρμογή του βιβλίου για μαθητές με μειωμένη όραση από το ΙΤΥΕ – ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ πραγματοποιείται με βάση τις προδιαγραφές που έχουν αναπτυχθεί από ειδικούς εμπειρογνώμονες για το ΙΕΠ.

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΟΡΑΣΗ

ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Θρησκευτικά Α΄ Γυμνασίου

Βιβλίο Μαθητή

Ι.Τ.Υ.Ε. «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»
ΑΘΗΝΑ

18. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός: Η ελπίδα του κόσμου

i. Το τραπέζι της Ευχαριστίας: Ενσωμάτωση με τον Χριστό και απελευθέρωση από το κακό

«Όποιος είναι ευσεβής και φιλόθεος, ας απολαύσει την ωραία και λαμπρή αυτή εορτή. [...] Η τράπεζα είναι γεμάτη, απολαύστε την όλοι. Ο μόσχος είναι άφθονος και ανεξάντλητος. Δεν επιτρέπεται λοιπόν να φύγει κάποιος πεινασμένος. Όλοι απολαύστε το συμπόσιο που παρατίθεται για τους πιστούς. Όλοι απολαύστε τα θεία δώρα που προσφέρει η Θεία αγαθοσύνη. Κανένας πια να μη θρηνεί τη φτώχεια του, γιατί τώρα έγινε φανερή η Βασιλεία του Θεού, εκείνη

που προσφέρεται σ' όλους εξίσου. Κανένας να μην κλαίει πια τα πταίσματά του, γιατί συγχώρεσή μας είναι ο Αναστημένος. Κανένας ας μη φοβάται πια το θάνατο, γιατί ο θάνατος του Σωτήρα μας μας ελευθέρωσε από το θάνατο και τη φθορά. Γιατί αν κι ο Σωτήρας μας κρατήθηκε από το θάνατο, τελικά τον εξαφάνισε. […] Αναστήθηκε ο Χριστός και χαίρονται οι Άγγελοι. Αναστήθηκε ο Χριστός και η ζωή παντού βασιλεύει. Αναστήθηκε ο Χριστός και δεν θα μείνει πια κανένας νεκρός στο μνήμα. Γιατί με την Ανάστασή Του ο Χριστός έγινε η αρχή της αναστάσεως όλων όσων έχουν κοιμηθεί».

Ιωάννης Χρυσόστομος, Κατηχητικός Λόγος εις το Άγιον Πάσχα Α'

«Κοινωνοί του ερχόμενου κόσμου»

«Η λειτουργία της Εκκλησίας είναι πάντα μια αναφορά, μια μεταρσίωση, ένα ανέβασμα. Η Εκκλησία βρίσκει την ουρανική αυτοπλήρωσή της στον καινό αιώνα που ο Χριστός εγκαινίασε με το θάνατο, την ανάσταση και την ανάληψη Του και που δόθηκε στην Εκκλησία την ημέρα της Πεντηκοστής, ως η ζωή της, ως το «τέλος» προς το οποίο βαδίζει. Στον κόσμο τούτο ο Χριστός είναι σταυρωμένος, το σώμα του κομματιασμένο, το αίμα του χυμένο καταγής. Και πρέπει να βγούμε από τον κόσμο τούτο, πρέπει με τον Χριστό να ανεβούμε στον ουρανό και να γίνουμε κοινωνοί του ερχόμενου κόσμου».

Σμέμαν Αλ., Για να ζήσει ο κόσμος

«Όλοι μαζί»

Η Θεία Ευχαριστία προσφέρεται για όλη την κτίση. Οι μετέχοντες σε αυτή συγκροτούν ένα σώμα με τον Χριστό, τη Θεοτόκο, τους αγίους και όλους τους πιστούς, ζωντανούς και κεκοιμημένους. Στη Θεία Ευχαριστία φανερώνεται η Εκκλησία.

ii. «Λειτουργία μετά τη Θεία Λειτουργία»: Η συνεχής προσπάθεια για μεταμόρφωση ολόκληρης της ζωής σε μια ζωή ευχαριστίας

«Χωρεί λοιπόν ένα είδος παραιτήσεως και επιβάλλεται να πεις, το εγώ μου είν' ένας άλλος. Άλλος ο Χριστός και η Αγία αυτού Εκκλησία, όπου συνεχίζει υπάρχων. Άλλος ο πλησίον μας άνθρωπος που εν Χριστώ, μέσα στην Εκκλησία, παντρευόμαστε. Άλλος! Εκείνη γυναίκα και αυτός άνδρας. Και όμως τον αγαπώ ως εαυτόν μου. Άλλος υπήρξε ο ανάδοχός μου που μ' έντυσε τη στολή της πίστεως, όταν βαπτίστηκα εν Χριστώ μωρό παιδί και δεν καταλάβαινα.

Τόσοι άλλοι είμαι εγώ. Η Εκκλησία είναι το σώμα μου».

Πεντζίκης Ν. Γ., Προς Εκκλησιασμόν

«Ο όρος "λειτουργία μετά τη Λειτουργία", που χρησιμοποιείται πολύ συχνά στις διαχριστιανικές σχέσεις, είναι νέος. […] Αποτελεί συνειδητή εκλογή, για να υπογραμμιστεί η σχέση που υπάρχει μεταξύ της ευχαριστιακής κοινωνίας και του κόσμου, ή αλλιώς για να τονιστεί η δυναμική εμπλοκή της ευχαριστιακής κοινωνίας στον κόσμο».

Τσομπανίδης Στ., Λειτουργία μετά τη Λειτουργία

Ο Ανανεωτής (Μ. Βαρλάμης)

«“Εν ειρήνη προέλθωμεν”, λέει ο ιερουργός αφήνοντας το θυσιαστήριο, και αυτή είναι η τελευταία εντολή της λειτουργίας. Δεν πρέπει να απομείνουμε στο Όρος Θαβώρ, και ας ξέρουμε πώς είναι καλό για μας να βρισκόμαστε εκεί. Μας στέλνουνε πίσω. Τώρα όμως — “είδομεν το φως το αληθινόν,

ελάβομεν πνεύμα επουράνιον”. Και πρέπει να “ξεκινήσουμε” και να αρχίσουμε την ατέρμονη αποστολή της Εκκλησίας, ως μάρτυρες αυτού του Φωτός, ως μάρτυρες αυτού του Πνεύματος».

π. Αλεξάνδρου Σμέμαν,
Για να ζήσει ο κόσμος

«Στην πορεία της χριστιανικής ιστορίας υπάρχουν δύο διαφορετικές τάσεις για τη σχέση του χριστιανού με τον κόσμο. Η μία αναφέρεται σε εκείνη την ομάδα, η οποία ταυτίζει τον Χριστιανισμό με την επουράνια βασιλεία. Αυτή η

αντίληψη δεν επιτρέπει να ασχολείται ο πιστός με τα γήινα, την πολιτική, την οικονομία, τα κοινωνικά προβλήματα. Είναι μια θέση πολλών χριστιανών, οι οποίοι αισθάνονται αδύνατοι να ασχοληθούν με καθετί το κοινό, δηλαδή το ανθρώπινο. Η δεύτερη ομάδα προσπαθεί να πράξει το ακριβώς αντίθετο. Μετατρέπει την Εκκλησία σε χώρο έντονου κοινωνικού προβληματισμού. […] Σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε την απομόνωση της Εκκλησίας και του χριστιανού από τα κοινωνικά προβλήματα και μάλιστα των σημερινών κοινωνικών προκλήσεων».

Ζορμπάς Κ., Η ανθρώπινη αξία στις κοινωνικές ουτοπίες

iii. Ο βιβλικός λόγος: Ελπίδα για όλο τον κόσμο

«Αλλά, όπως λέει η Γραφή, μάτι δεν τα είδε κι ούτε τ' άκουσε αυτί κι ούτε που τα 'βαλε ο λογισμός του ανθρώπου, όσα ετοίμασε ο Θεός για 'κείνους που τον αγαπούν».

(Α΄ Κορ 2, 9)

«Αυτά που τώρα υποφέρουμε, δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον. Γιατί όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού. Ξέρετε, βέβαια, πως η κτίση υποτάχθηκε κι αυτή στη φθορά, όχι γιατί το ήθελε, αλλά γιατί έτσι θέλησε αυτός που την υπέταξε. Έχει όμως πάντοτε την ελπίδα, κι αυτή ακόμα η κτίση, πως θ' απελευθερωθεί από την

υποδούλωσή της στη φθορά και θα μετάσχει στην ελευθερία που θ' απολαμβάνουν τα δοξασμένα παιδιά του Θεού».

(Ρωμ 8, 18-21)

– Οι δικές μας καρδιές μπορούν να γίνουν ψωμί και νερό και φωλιές για περιστέρια; ρώτησαν [τα παιδιά] μ' ένα στόμα.

– Μπορούν! Πώς δεν μπορούν! Αρκεί να το θελήσετε! είπε ο αρχάγγελος και χαμογέλασε. Και πάλι έσταξαν μέλι και ζάχαρη κι αγγελολούλουδα τα χείλη του.

– Θέλουμε! […] φώναξαν όλα μαζί τα παιδιά. Αλλά πώς;

– Οι καρδιές σας θα βρούνε τον τρόπο, είπε πάλι ο αρχάγγελος. Και τότε, ένας μαγικός αέρας φύσηξε. Πήρε τη λύπη απ' τις καρδιές

μας. Τις γέμισε ελπίδα και χαρά. Κι απλώσαμε τα χέρια τα παιδιά. Κι απλώσανε τις φτερούγες τους οι άγγελοι και τ' αγγελάκια. Κι απλώσαν τα φτερά τους τα πουλιά. Κι αγκαλιαστήκαμε. Κι έτσι αγκαλιασμένοι, αρχίσαμε να χορεύουμε. Χορεύαμε και τραγουδούσαμε. Και λέγαμε ξανά και ξανά το τραγούδι της καρδιάς. Το τραγούδι της δικής μας καρδιάς! «Την καρδιά μου σπέρνω στο λιβάδι…».

Σορδαλά-Κακατσάκη Ε., Με λένε Ελπίδα

iv. «Καινοὺς οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν προσδοκῶμεν»

«Εμείς όμως, σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού, προσμένουμε καινούριους ουρανούς και καινούρια γη, όπου θα βασιλεύει η δικαιοσύνη».

(Β΄ Πε 3, 13)

«Αν λοιπόν η Εκκλησία… είναι Σώμα Χριστού ή ο Χριστός παρατεινόμενος στους αιώνες, τούτο σημαίνει ότι ο Χριστός είναι παρών στην Ιστορία, έχει σάρκα. […] Η Αλήθεια και Ζωή, ο Χριστός, η Εκκλησία Του, πρέπει να ενδύονται κάθε στιγμή την πολιτιστική σάρκα του κόσμου, τα ουσιώδη του κάθε λαού. Η φλόγα της Πεντηκοστής, που καταργεί γλωσσικά, εθνικά και πολιτιστικά σύνορα, συνεχίζει να καίει. Κάθε στιγμή,

κάθε λεπτό είναι μια Πεντηκοστή. Είναι μια νέα παρουσία του Αγίου Πνεύματος, που δεν ανήκει αποκλειστικά και προνομιακά σ' ένα πολιτισμό, σ' ένα λαό και στους εκφραστές του. […] Το ότι το Ευαγγέλιο ενδύεται τη σάρκα του κόσμου σημαίνει ότι όχι μόνο δεν απορρίπτει κανένα πολιτισμό εκ προοιμίου, αλλά μπολιάζεται στον υπάρχοντα με σκοπό τη μεταμόρφωση, τη Χριστοποίηση, την εκκλησιαστικοποίησή του. Γιατί ό,τι δεν προσλαμβάνεται, ό,τι δεν θεραπεύεται, δεν σώζεται. Ναι, υπάρχουν στοιχεία που δεν μπορούν να κρατηθούν, να αντέξουν το φως του Ευαγγελίου, γιατί περικλείουν θάνατο και εμείς μιλάμε για Ανάσταση, για Ζωή».

Αλέξανδρος, Μητροπολίτης Νιγηρίας, Ιεραποστολή και Πολιτισμός

Προτάσεις για εργασίες και δραστηριότητες στην τάξη

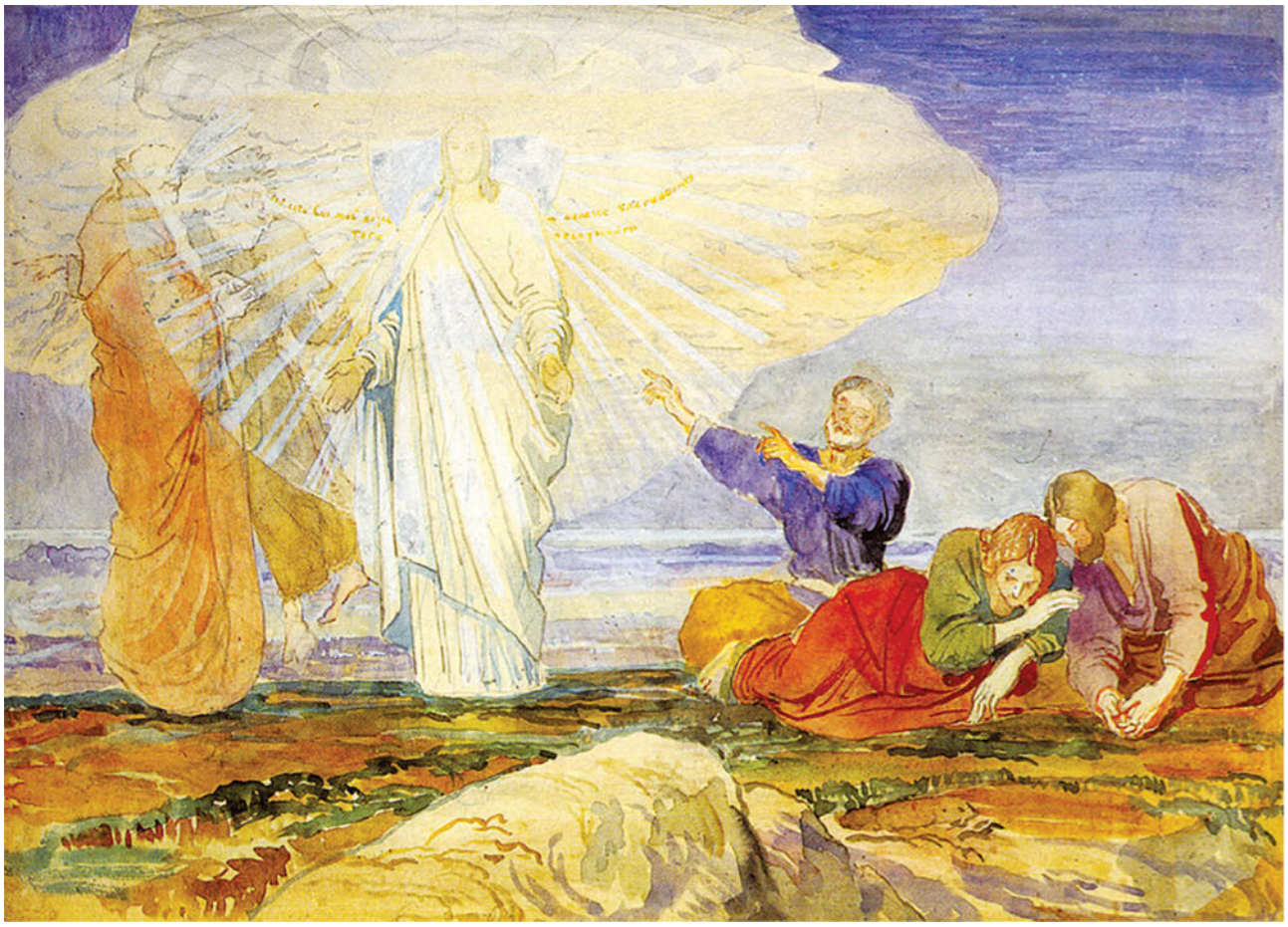
1. Ο Ιωάννης Χρυσόστομος ονομάζει τη Θεία Ευχαριστία «τραπέζι». Ας σκεφτούμε ότι για να γίνει οποιοδήποτε «τραπέζι» υπάρχουν ή χρειάζονται: Οικοδεσπότης, αιτία και σκοπός της πρόσκλησης, προσκεκλημένοι, παρέα, φαγητό, χαρά κ.λπ. Τηρουμένων των αναλογιών, σκεφτείτε τα ανάλογα στοιχεία για το «τραπέζι» της Θείας Ευχαριστίας.
2. Πώς αντιλαμβάνεστε τις φράσεις του Νίκου-Γαβριήλ Πεντζίκη «τόσοι άλλοι είμαι εγώ» και «η Εκκλησία είναι το σώμα μου»;
3. Μετά τη Λειτουργία οι χριστιανοί είναι «μάρτυρες του Φωτός»

(Σμέμαν). Με αφετηρία όσα έχετε μάθει μέχρι τώρα, σημειώστε σε ένα πόστερ επιγραμματικές φράσεις που εκφράζουν τέτοιες «μαρτυρίες» ή προεκτάσεις αυτού του γεγονότος.

4. Χωριστείτε σε δύο ομάδες και προετοιμάστε αντίστοιχα επιχειρήματα υπέρ της μίας ή της άλλης τάσης που αναφέρει το κείμενο «Στην πορεία…». Συζητήστε μεταξύ σας, εκθέτοντας διαδοχικά τα επιχειρήματά σας.

ΣΤ΄ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Η Εκκλησία μεταμορφώνει τον κόσμο

Μεταμόρφωση του Χριστού
(Alexander Andreyevich Ivanov)

Εισαγωγικά

Όπως είδαμε στην προηγούμενη Θεματική Ενότητα, η Εκκλησία μέσα στο Μυστήριο των Μυστηρίων, τη Θεία Ευχαριστία, βιώνει την Ανάσταση του Χριστού. Αυτή η αναστάσιμη εμπειρία δίνει ζωή και έμπνευση στα μέλη της Εκκλησίας, ώστε να διαμορφώσουν έναν άλλο τρόπο ζωής. Και η ζωή αυτή χαρίζεται απλόχερα… σ' όλον τον κόσμο! Για τι είδους ζωή μιλούμε; Αυτό θα είναι το κεντρικό θέμα που θα συζητήσουμε παρακάτω.

Περιεχόμενα – Διδακτικές Ενότητες

19. Δράση και αγώνας για τη μεταμόρφωση της ζωής και του κόσμου
20. Η Βασιλεία του Θεού. Τί είναι τελικά;

19. Δράση και αγώνας για τη μεταμόρφωση της ζωής και του κόσμου

i. «Υπέρ της του κόσμου ζωής» ή αλλιώς «Για να ζήσει ο κόσμος»: Προσωπική ευθύνη και κοινή επιδίωξη

«Η επανάσταση των συνειδήσεων»

«Εποχές και καταστάσεις, που χαρακτηρίζονται σαν κρίση και αδιέξοδο πολιτισμού, δεν θεραπεύονται μόνο με οικονομικές και κοινωνικές επαναστάσεις πρόσκαιρες και εφήμερες, τυραννικές και αντιφατικές, αλλά υπερνικούνται με μεγάλες αναγεννητικές δημιουργίες που ξεκινούνε από τα βάθη του ανθρώπου, από τη Συνείδησή του, συλλογικοποιούνται

σε ομαδική παγκόσμια συνείδηση και οδηγούν σε νέους καλύτερους ανασχηματισμούς, πάνω στις σχέσεις του ανθρώπου με το συνάνθρωπό του, πάνω σε κοινωνικές δομές ανωτέρου επιπέδου. Αυτό ονομάζομε ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ κι αυτοκηρύσσομε σήμερα στην εορτή της Πεντηκοστής, που ’ναι ημέρα πνευματικής ανακαίνισης και αναδημιουργίας του ανθρώπου και του κόσμου. Αυτό ονομάζομε ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ και καλούμε άτομα και λαούς σε μια πνευματική αφύπνιση, σε μια διαρκή εγρήγορση και δραστική αντίσταση στις παντοειδείς αλλοτριώσεις του ανθρώπινου προσώπου που επιβάλλουν οι κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές δομές των καιρών μας. […] Μετρούμε την

αγωνία του κόσμου και την ευθύνη μας για το μέλλον της ανθρωπότητας κι αποφασίζομε να καταγγείλωμε τις παράλογες δαιμονικές δυνάμεις, που κυβερνούνε τη ζωή της, να αντιδράσωμε στον σφαλερό προσανατολισμό που ακολουθούμε και να χαράξωμε νέους ίσιους δρόμους στη ζωή του κόσμου. Μετρούμε την αγωνία του κόσμου και την ευθύνη μας για το μέλλον και αποφασίζομε την έκρηξη της ατομικής βόμβας στον ηθικό κόσμο: Κηρύσσομε την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΝ […]».

Ειρηναίος Γαλανάκης, Μητροπολίτης Κισάμου,
Η επανάσταση των συνειδήσεων

Ποιητής και Μούσα (Νίκος Εγγονόπουλος 1938)

«Η αγάπη του Θεού είναι το θεμέλιο του κόσμου. Στον Χριστό εμείς θυμόμαστε. Γινόμαστε και πάλι όντα ανοιχτά στην αγάπη και θυμόμαστε. Η Εκκλησία στο χωρισμό της από τον "κόσμο τούτον",

στο ταξίδι της στον Ουρανό, θυμάται τον κόσμο, θυμάται όλους τους ανθρώπους, θυμάται σύνολη την πλάση και την προσκομίζει με αγάπη στον Θεό. Η Ευχαριστία είναι το μυστήριο της κοσμικής ανάμνησης: είναι αληθινά μια αποκατάσταση της αγάπης ως της ίδιας της ζωής του κόσμου».

π. Αλέξανδρος Σμέμαν, Για να ζήσει ο κόσμος

Αλλά κάτεχε ότι
μονάχα ’κείνος που παλεύει το
σκοτάδι μέσα του
θα ’χει μεθαύριο μερτικό δικό του
στον ήλιο.

Οδυσσέας Ελύτης, Άξιον Εστί

*** * ***

Μα εγώ μ’ ένα άγριο περήφανο
χορό,
σαν αετός πάνω απ’ τις λύπες θα
πετάξω.
Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ.
Θα πάω να χτίσω μια φωλιά στον
ουρανό,
θα κατεβαίνω μόνο αν θέλω να
γελάσω.
Σιγά μην κλάψω, σιγά μη φοβηθώ.

Γιάννης Αγγελάκας, Σιγά μην κλά-ψω

ii. Η ζωή μέσα στην Εκκλησία αξιολογείται διαφορετικά: Οι Μακαρισμοί (Μτ 5, 3-12)

«Μακάριοι όσοι νιώθουν τον εαυτό τους φτωχό μπροστά στον Θεό,
γιατί δική τους είναι η βασιλεία του Θεού.
Μακάριοι όσοι θλίβονται για τις αμαρτίες τους και το κακό που κυριαρχεί στον κόσμο,
γιατί αυτοί θα παρηγορηθούν από τον Θεό.
Μακάριοι όσοι φέρονται με πραότητα στους άλλους,
γιατί αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη της επαγγελίας.
Μακάριοι όσοι πεινούν και διψούν για την επικράτηση του θελήματος του Θεού,
γιατί ο Θεός θα ικανοποιήσει την

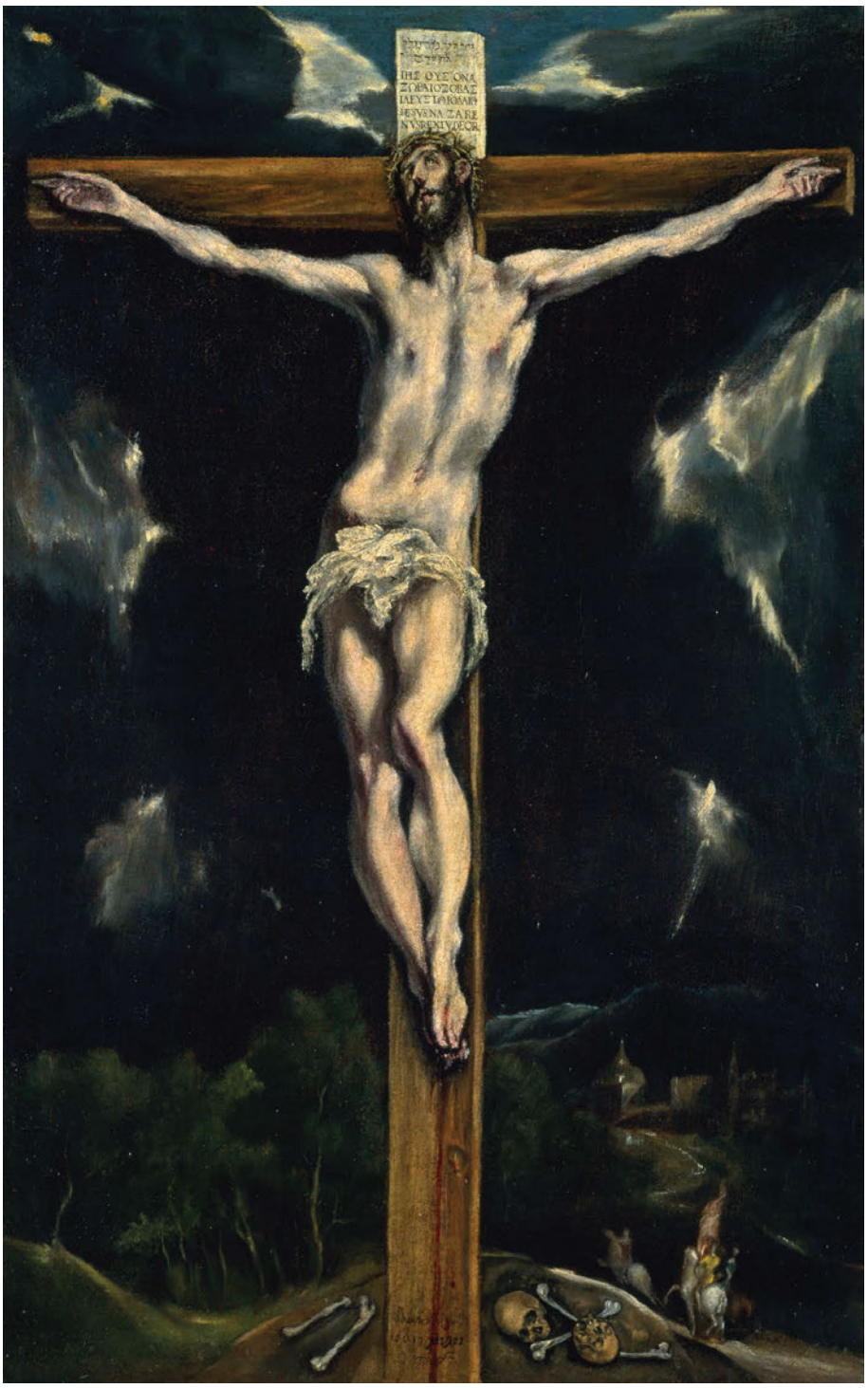
επιθυμία τους.
Μακάριοι όσοι δείχνουν έλεος στους άλλους,
γιατί σ' αυτούς θα δείξει ο Θεός το έλεός του.
Μακάριοι όσοι έχουν καθαρή καρδιά,
γιατί αυτοί θα δουν το πρόσωπο του Θεού.
Μακάριοι όσοι φέρνουν την ειρήνη στους ανθρώπους,
γιατί αυτοί θα ονομαστούν παιδιά του Θεού.
Μακάριοι όσοι διώκονται για την επικράτηση του θελήματος του Θεού,
γιατί σ' αυτούς ανήκει η βασιλεία του Θεού.
Μακάριοι είστε όταν σας χλευάσουν και σας καταδιώξουν και σας κακολογήσουν

με κάθε ψεύτικη κατηγορία εξαιτίας μου.
Να αισθάνεστε χαρά και αγαλλίαση, γιατί θ' ανταμειφθείτε με το παραπάνω στους ουρανούς. Έτσι καταδίωξαν και τους προφήτες πριν από σας».
(Μτ 5, 3-12)

«Στρατευόμενη Εκκλησία, δηλ. μια Εκκλησία που στρατεύεται και αγωνίζεται. Μια Εκκλησία που ξεκινά από το Σταυρό, περνά από τις Κατακόμβες, ζορίζεται, φυλακίζεται, ρίχνεται στα θηρία και τα γιουχαΐσματα των αμφιθεάτρων και τα Συναξάρια της, σε κάθε εποχή, είναι γεμάτα από Μάρτυρες και Ομολογητές. […] Στρατευόμενη

Εκκλησία: Μια Εκκλησία που μάχεται μέσα στον Κόσμο και πληγώνεται μέσα στον Κόσμο και λερώνεται μέσα στον Κόσμο κι όμως φωτίζει τον Κόσμο και τον αγιάζει και τον παρηγορεί και μένει στον αιώνα ελπίδα και σωτηρία του Κόσμου».

Γαλανάκης Ειρηναίος, Μητροπολίτης Κισάμου, Στρατευόμενη Εκκλησία

Ο Χριστός πάνω στο σταυρό (Δομήνικος Θεοτοκόπουλος)

Με τόσα φύλλα σού γνέφει ο ήλιος καλημέρα με τόσα φλάμπουρα λάμπει, λάμπει ο ουρανός και τούτοι μέσ' στα σίδερα και κείνοι μεσ' στο χώμα. Σώπα όπου να 'ναι θα σημάνουν οι καμπάνες. Αυτό το χώμα είναι δικό τους και δικό μας.

Ρίτσος Γ. - Θεοδωράκης Μ.,
Θα σημάνουν οι καμπάνες

«Η ιστορία καλεί ήδη τον Χριστιανισμό στο τιμόνι του κόσμου. Τον καλεί στις δύο επαναστάσεις, της αδικίας και του μίσους, να δώσει τη δική του επανάσταση: Την επανάσταση της Αγάπης. Την επανάσταση που θα δώσει την κοινωνική δικαιοσύνη χωρίς να καταστρέψει τον άνθρωπο».

Ψαρουδάκης Ν., Η επανάσταση της αγάπης. Η χριστιανική λύση του κοινωνικού προβλήματος

iii. «Μη μεριμνάτε»: Καταναλωτισμός δίχως όρια ή σεβασμός απέναντι στη δημιουργία και τη ζωή; (Μτ 6, 25-34)

«Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο; Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ' αυτά; Κι έπειτα, ποιος από σας μπορεί με το άγχος του να προσθέσει έναν πήχυ στο ανάστημά του; Και γιατί τόσο άγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν·

κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά. Αν όμως ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι; Μην έχετε, λοιπόν, άγχος και μην αρχίσετε να λέτε: "τι θα φάμε;" ή "τι θα πιούμε;" ή "τι θα ντυθούμε;", γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται τον Θεό· ο ουράνιος όμως Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά. Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν. Μην αγωνιάτε, λοιπόν, για το αύριο, γιατί η αυριανή μέρα θα έχει τις δικές της φροντίδες. Φτάνουν οι έγνοιες της κάθε μέρας».

(Μτ 6, 25-34)

Πολλά δε θέλει ο άνθρωπος να ’ν’ ήμερος να ’ναι άκακος λίγο φαΐ λίγο κρασί

Χριστούγεννα κι Ανάσταση

Οδυσσέας Ελύτης,
Ο Ηλιος ο Ηλιάτορας

iv. Αδιαφορία και σκληρότητα απέναντι στον συνάνθρωπο ή άπειρο έλεος και συγχώρεση; (Μτ 18, 21-22)

«Τότε πήγε ο Πέτρος και του είπε: “Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σ’ εμένα ο αδερφός μου και θα τον συγχωρήσω; Ως εφτά φορές;”. Του λέει ο Ιησούς: “Δε σου λέω ως εφτά, αλλά ως εβδομήντα φορές εφτά”». (Μτ 18, 21-22)

«Η μεγαλύτερη αίρεση, η μητέρα των αιρέσεων, ο εγωκεντρισμός. Προσωπικός, ομαδικός, φυλετικός, τοπικιστικός, εκκλησιαστικός κ.λπ., που δηλητηριάζει τις ανθρώπινες σχέσεις και κάθε μορφή αρμονικής και δημιουργικής συνύπαρξης. Και σε άλλες ευκαιρίες και

Συνέδρια για την παγκόσμια ειρήνη, έχουμε διατυπώσει την πεποίθηση ότι "το αντίθετο της ειρήνης δεν είναι ο πόλεμος αλλά ο εγωκεντρισμός· ατόμων, κρατών, διαφόρων συνόλων". Και σε αυτή τη διχαστική νόσο το μόνο αντίδοτο παραμένει η ανιδιοτελής αγάπη, όπως την έχει καθορίσει και την έχει σαρκώσει ο Χριστός και όσοι πιστά Τον ακολουθούν. Γι' αυτό και η συμβολή της Εκκλησίας παραμένει διαχρονικά πολύτιμη και αναντικατάστατη».

Αναστάσιος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Εναρκτήρια συνεδρίαση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου

«Για να γίνει κανείς χριστιανός, πρέπει να έχει ποιητική ψυχή, πρέπει να γίνει ποιητής. "Χοντρές" ψυχές κοντά Του ο Χριστός δεν θέλει. Ο χριστιανός, έστω και μόνο όταν αγαπάει, είναι ποιητής, είναι μες στην ποίηση. Την αγάπη ποιητικές καρδιές την ενστερνίζονται, τη βάζουν μέσα στην καρδιά τους, την αγκαλιάζουν, τη νιώθουν βαθιά».

Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου,
Βίος και Λόγοι

Συγχώρηση (Γεώργιος Κόρδης)

ν. «Να υπάρχει σε όλους ισότητα»: Από την αδικία στον αγώνα για την επικράτηση της δικαιοσύνης και της ισότητας (Ησ 26, 9 και Β΄ Κορ 8, 13)

**«Τη νύχτα η ψυχή μου σε ποθεί·
από τα βάθη μου σ' αποζητάω.
Όταν οι κρίσεις σου εφαρμόζονται στη γη, μαθαίνει τη δικαιοσύνη η οικουμένη».**

(Ησ 26, 9)

«Σκοπός βέβαια δεν είναι να στερηθείτε εσείς για να ανακουφίσετε τους άλλους, αλλά να υπάρχει σε όλους ισότητα».
(Β΄ Κορ 8, 13)

«Οι εκρήξεις φονταμενταλισμού που παρατηρούνται στους κόλπους διαφόρων θρησκειών αποτελούν έκφραση νοσηρής θρησκευτικότητος. Ο νηφάλιος διαθρησκειακός διάλογος συμβάλλει σημαντικά στην προώθηση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, της ειρήνης και της καταλλαγής. Το λάδι του θρησκευτικού βιώματος πρέπει να χρησιμοποιείται για να επουλώνει πληγές και όχι για να αναζωπυρώνει

τη φωτιά των πολεμικών συρράξεων. Η Ορθόδοξος Εκκλησία καταδικάζει απεριφράστως την επέκταση της πολεμικής βίας, τους διωγμούς, την εκδίωξη και δολοφονία μελών θρησκευτικών κοινοτήτων, τον εξαναγκασμό για την αλλαγή της θρησκευτικής πίστεως, την εμπορία προσφύγων, τις απαγωγές, τα βασανιστήρια, τις ειδεχθείς εκτελέσεις. Καταγγέλλει την καταστροφή ναών, θρησκευτικών συμβόλων και μνημείων πολιτισμού… Όλως ιδιαιτέρως απευθύνουμε έκκληση στους ισχυρούς της γης για την επικράτηση της ειρήνης και της δικαιοσύνης στις χώρες προελεύσεως των προσφύγων. Προτρέπουμε τις πολιτικές αρχές, τούς πολίτες και τους Ορθοδόξους Χριστιανούς στις χώρες που καταφεύγουν οι εξουθενωμένοι

πρόσφυγες, να συνεχίσουν να προσφέρουν από το περίσσευμα και από το υστέρημα των δυνατοτήτων τους».

Μήνυμα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Κρήτη, 2016

Ο Ιωάννης Χρυσόστομος για την κοινωνική αδικία

«Δε φρίττεις, άνθρωπε, δεν κοκκινίζεις από ντροπή, όταν χαρακτηρίζεις επιτιθέμενο αυτόν που παλεύει για το ψωμί του; Αυτός, αν και φέρεται επιθετικά, ωστόσο δικαιούται τη συμπάθειά μας, γιατί τόσο πολύ πιέζεται από την πείνα, ώστε αναγκάζεται να φορέσει το προσωπείο της επιθετικότητας. [...] Και πρέπει να σου πω ακόμα πως αυτός που επιτίθεται στην

πραγματικότητα είσαι συ, γιατί αν και έρχεσαι τακτικά στην Εκκλησία και ακούς τα κηρύγματά μου, στην αγορά εντούτοις προτιμάς και το χρυσάφι και τις επιθυμίες και τις ανθρώπινες φιλίες σου, παρά τις δικές μου προτροπές».

Ιωάννης Χρυσόστομος, Ερμηνεία στην προς Ρωμαίους Επιστολή

vi. «ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ»: Από την εχθρότητα και τη βία στην ειρήνη και την χωρίς όρια αγάπη (Α΄ Κορ 13 και Λκ 6, 27-40)

Ο Ὕμνος της Αγάπης

«Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω

αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός. Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί. Εκείνος που αγαπάει έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει δε ζηλοφθονεί· εκείνος που αγαπάει δεν κομπάζει ούτε περηφανεύεται· είναι ευπρεπής, δεν είναι εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνάει το κακό που του έχουν κάνει. Δε χαίρεται για το στραβό που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το σωστό. Εκείνος

που αγαπάει, όλα τα ανέχεται· σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει. Ποτέ η αγάπη δε θα πάψει να υπάρχει».
(Α΄ Κορ 13, 18)

Ο σπλαχνικός πατέρας (λεπτομέρεια, Bartolomé Esteban Murillo, 1667-1670)

Ο Ὕμνος της Αγάπης

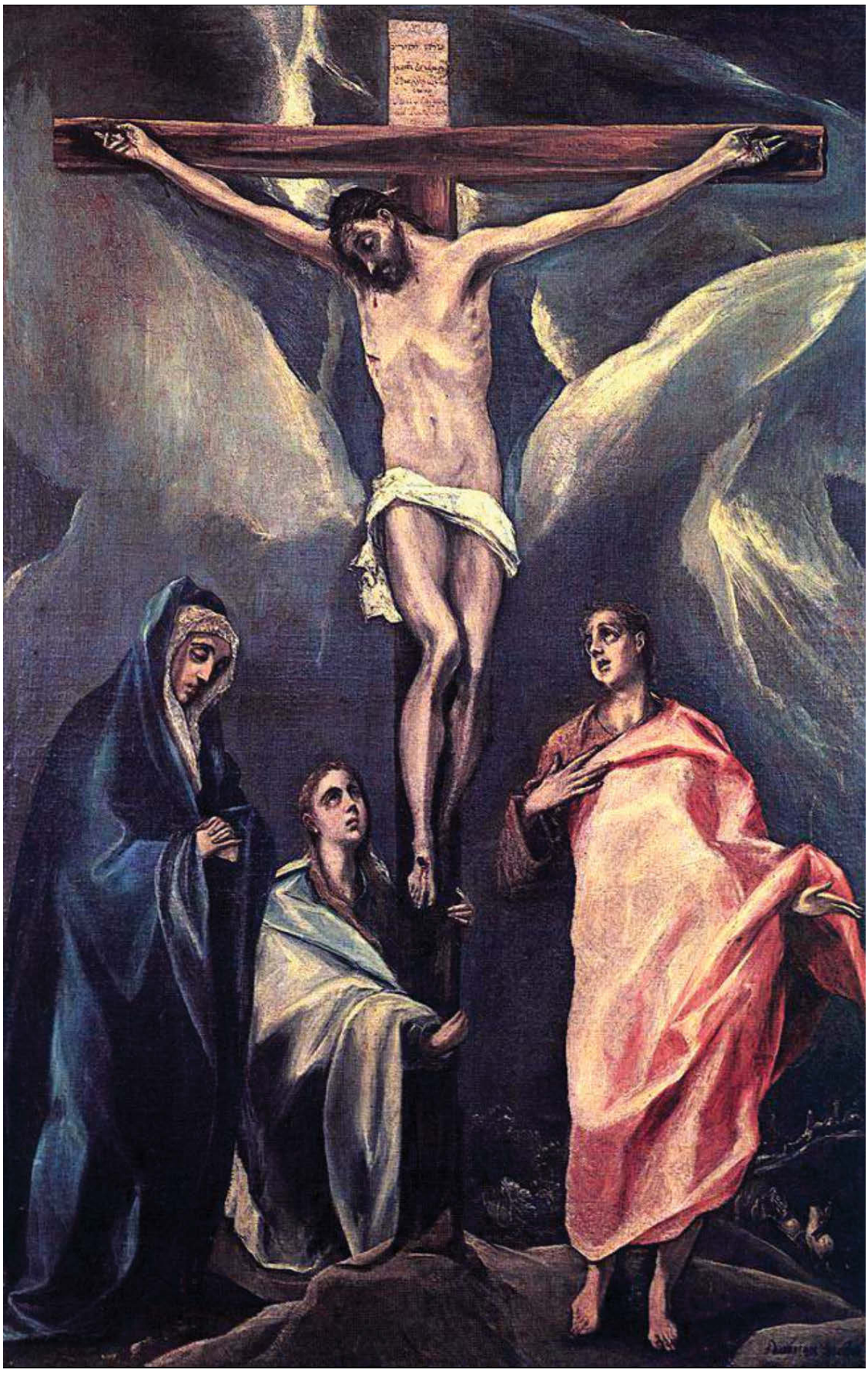
«Σ’ εσάς όμως που μ’ ακούτε λέω: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευεργετείτε όσους σας μισούν· δίνετε ευχές σ’ όσους σας δίνουν κατάρες, προσεύχεστε γι’ αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται.

Σ’ όποιον σε χαστουκίζει στο ένα μάγουλο, γύριζε και το άλλο· κι αν κάποιος σου πάρει το πανωφόρι, μην τον εμποδίσεις να πάρει και το πουκάμισο. Σ’ όποιον σου ζητάει κάτι δίνε το, κι αν κάποιος σου πάρει αυτό που σου ανήκει, μη ζητάς να σου το επιστρέψει. Όπως θέλετε να σας συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, έτσι ακριβώς να συμπεριφέρεστε κι εσείς σ’ αυτούς. Γιατί, αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, ποια εύνοια περιμένετε από τον Θεό; Αφού και οι αμαρτωλοί αγαπούν αυτούς

που τους αγαπούν. Κι αν κάνετε καλό σ' αυτούς που σας κάνουν καλό, ποια εύνοια περιμένετε από τον Θεό; Και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Αν δανείζετε σ' όσους ελπίζετε να σας τα επιστρέψουν, ποια εύνοια περιμένετε από τον Θεό; Και οι αμαρτωλοί δανείζουν στους ομοίους τους για να τα πά-ρουν πίσω.

Αντίθετα, εσείς ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας, να κάνετε το καλό και να δανείζετε, χωρίς να περιμέ-νετε να πάρετε πίσω τίποτα. Έτσι, ο Θεός, που είναι καλός ακόμα και με τους αχάριστους και τους κα-κούς, θα σας ανταμείψει με το πα-ραπάνω και θα σας κάνει παιδιά του. Να είστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως σπλαχνικός είναι κι ο Θεός Πατέρας σας».

(Λκ 6, 27-40)

Η Σταύρωση
(Δομήνικος Θεοτοκόπουλος)

«Τι είναι η αγάπη, αδερφοί μου; μας έλεγε κι ανοιγοκλειούσε τα χέρια του σα να ’θελε να μας αγκαλιάσει· τι ’ναι η αγάπη, αδερφοί μου; δεν είναι μονάχα συμπόνια μήτε καλοσύνη· στη συμπόνια είναι δυο, αυτός που πονάει κι αυτός που συμπονάει· στην καλοσύνη είναι δυο, αυτός που δίνει κι αυτός που δέχεται· μα στην αγάπη είναι ένας, σμίγουν οι δυο και γίνουνται ένα, δεν ξεχωρίζουν· το εγώ κι εσύ αφανίζουνται· αγαπώ θα πει χάνουμαι».

Καζαντζάκης Ν., Ο φτωχούλης του Θεού

vii. Να έχουμε μόνο αυτή τη σκέψη: να σωθούν οι πάντες»: Το χρέος της Ορθόδοξης Εκκλησίας για τη σωτηρία όλου του κόσμου (από τους λόγους του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτη)

«Κύριε, σκόρπισε τη χάρη Σου στη γη»

«Το Πνεύμα του Χριστού, που μου έδωσε ο Κύριος, θέλει να σωθούν όλοι, να γνωρίσουν όλοι τον Θεό. Ο Κύριος έδωσε στον ληστή τον παράδεισο· έτσι θα δώσει τον παράδεισο και σε κάθε αμαρτωλό. [...] Κύριε, όλοι οι λαοί είναι έργο των χειρών Σου. Απομάκρυνέ τους από την έχθρα και το μίσος και δώσε τους μετάνοια, για να γνωρίσουν όλοι την αγάπη Σου. [...] Κύριε, σκόρπισε τη χάρη Σου στη γη.

Δώσε σ' όλους τους λαούς της γης να γευθούν την αγάπη Σου, να μάθουν πως Συ μας αγαπάς σαν μητέρα κι ακόμη περισσότερο. Γιατί μπορεί κι η μητέρα να ξεχάσει το παιδί της, αλλά Συ ποτέ, γιατί αγαπάς απείρως το πλάσμα Σου και η αγάπη δεν μπορεί να λησμονήσει [...]».

Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου Σαχάρωφ, Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

«Στην παγκοσμιότητα δεν αντιτίθεται ο τόπος· αντιστρόφως, αποτελεί το ζωτικό έδαφός της. Η παγκοσμιότητα δεν σχετίζεται με την αδιαφορία, η οποία δεν αμφισβητεί το τοπικό, διότι απλούστατα δεν την ενδιαφέρει. Κριτήριο είναι κατά πόσον η «τοπικότητα» εκφράζει αυθεντικά την κοινή ανθρώπινη φύση. Ένας χριστιανός ασκητής μπορεί να είναι περισσότερο παγκόσμιος από έναν ανέστιο ταξιδιώτη της εποχής μας, ο οποίος ταξιδεύει για να δραπετεύσει από τις συγκεκριμένες συνθήκες της ζωής του και ο οποίος αισθάνεται παντού ξένος. Ο πρώτος, όταν είναι γεμάτος αγάπη για τον κόσμο, είναι πράγματι παγκόσμιος, βρίσκεται οργανικά τοποθετημένος μέσα στην παγκόσμια κοινωνία. Ανυψώνει σιωπηρά το

κοινό ανθρώπινο φύραμα με την αδιάκοπη υπέρβαση του εγώ του, με την προσευχή, με την υπαρξιακή μετοχή στην ενυπόστατη Αγάπη… Οι χριστιανοί, και μάλιστα οι Ορθόδοξοι, δεν αισθανόμαστε αμηχανία ούτε αιφνιδιαζόμαστε από τη διαδικασία της παγκοσμιοποιήσεως. Η οικουμενικότητα υπήρξε ο αυτονόητος πνευματικός μας χώρος. Η διάσταση της παγκοσμιότητος αποτελεί βασικό συστατικό της Ορθοδοξίας».

Αναστάσιος, Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Παγκοσμιότητα και Ορθοδοξία

«Κανείς δεν πρέπει να θέλει να σωθεί μόνος του, χωρίς να σωθούν και οι άλλοι. Είναι λάθος να προσεύχεται κανείς για τον εαυτό του, για να σωθεί ο ίδιος. Τους

άλλους πρέπει ν' αγαπάμε και να προσευχόμαστε να μη χαθεί κανείς· να μπουν όλοι στην Εκκλησία. Αυτό έχει αξία».

Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου Σαχάρωφ, Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

viii. «Πάσα η κτίσις συστενάζει και συνωδίνει άχρι του νυν»: Από τον εφιάλτη της οικολογικής καταστροφής στη διάσωση της ζωής (Ρωμ 8, 18-23)

«Αυτά που τώρα υποφέρουμε, δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον. Γιατί όλη η κτίση προσμένει με λαχτάρα πότε θα φανερωθεί η δόξα των παιδιών του Θεού. Ξέρετε, βέβαια, πως η κτίση υποτάχθηκε κι αυτή στη φθορά, όχι γιατί το

ήθελε, αλλά γιατί έτσι θέλησε αυτός που την υπέταξε. Έχει όμως πάντοτε την ελπίδα, κι αυτή ακόμα η κτίση, πως θ' απελευθερωθεί από την υποδούλωσή της στη φθορά, και θα μετάσχει στην ελευθερία που θ' απολαμβάνουν τα δοξασμένα παιδιά του Θεού. Ξέρουμε καλά ότι ως τώρα όλη η κτίση στενάζει και κραυγάζει από πόνο, σαν την ετοιμόγεννη γυναίκα. Κι όχι μόνο η κτίση. Το ίδιο κάνουμε κι εμείς: Έχουμε ως αρραβώνα του νέου κόσμου το Άγιο Πνεύμα, εσωτερικά όμως στενάζουμε κι εμείς, γιατί λαχταρούμε να γίνουμε για πάντα παιδιά του Θεού και να γλιτώσει το σώμα μας από τη φθορά».

(Ρωμ 8, 18-23)

Ένας ποιητής (Γεώργιος Κόρδης)

«Η σημερινή οικολογική κρίση είναι προφανές ότι οφείλεται σε πνευματικά και ηθικά αίτια. Οι ρίζες της συνδέονται με την πλεονεξία, την απληστία και τον εγωισμό,

που οδηγούν στην αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων, την επιβάρυνση της ατμόσφαιρας με ζημιογόνους ρύπους και την κλιματική αλλαγή. Η χριστιανική αντιμετώπιση του προβλήματος απαιτεί μετάνοια για τις καταχρήσεις, εγκράτεια και ασκητικό ήθος, που αποτελούν αντίδοτο στην υπερκατανάλωση, συγχρόνως δε, καλλιέργεια στον άνθρωπο της συνειδήσεως ότι είναι "οικονόμος", και όχι κάτοχος της δημιουργίας. Δεν παύει να τονίζει ότι και οι μελλοντικές γενεές έχουν δικαίωμα πάνω στα φυσικά αγαθά, που μας εμπιστεύθηκε ο Δημιουργός. Για αυτό το λόγο και η Ορθόδοξος Εκκλησία συμμετέχει ενεργώς στις διάφορες διεθνείς οικολογικές προσπάθειες. Όρισε δε την 1η Σεπτεμβρίου ως ημέρα προσευχής

για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος».

Μήνυμα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Κρήτη, 2016

Πίνακας: Ο Κελεός (Αντώνιος Φίκος, 2012)

Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι
άγρια μέντα
κι έβγαζε η γη το πρώτο της κυ-
κλάμινο
τώρα χωριάτες παζαρεύουν τα
τσιμέντα
και τα πουλιά πέφτουν νεκρά
στην υψικάμινο.
Κοιμήσου Περσεφόνη

στην αγκαλιά της γης
στου κόσμου το μπαλκόνι ποτέ μη ξαναβγείς.
Εκεί που σμίγανε τα χέρια τους οι μύστες
ευλαβικά πριν μπουν στο θυσια-στήριο
τώρα πετάνε τα αποτσίγαρα οι τουρίστες
και το καινούργιο παν να δουν δι-υλιστήριο.
Κοιμήσου Περσεφόνη [...]
Εκεί που η θάλασσα γινόταν ευλο-γία
κι ήταν ευχή του κάμπου τα βελά-σματα
τώρα καμιόνια κουβαλάν στα ναυ-πηγεία
άδεια κορμιά, σιδερικά, παιδιά κι ελάσματα.
Κοιμήσου Περσεφόνη [...]

Χατζιδάκις Μ. - Γκάτσος Ν.,
-Ο εφιάλτης της Περσεφόνης

Προτάσεις για εργασίες και δραστηριότητες στην τάξη

1. Συζητήστε στην τάξη τα παρακάτω ερωτήματα:
   -Τι γοητεύει τον σύγχρονο άνθρωπο;
   -Τι είναι αυτό που επιθυμεί περισσότερο να κατακτήσει;

2. Αφού διαβάσετε το κείμενο «Η επανάσταση των συνειδήσεων», μελετήστε τον πίνακα του Εγγονόπουλου. Χωριστείτε σε ομάδες και δώστε, κάθε ομάδα ξεχωριστά, μια δική σας ερμηνεία στον πίνακα. Στη συνέχεια ανακοινώστε στην ολομέλεια της τάξης τα συμπεράσματα της συζήτησής σας, τεκμηριώνοντας με επιχειρήματα.

3. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κείμενα της ενότητας, κατά τη γνώμη

σας, ποιος από τους Μακαρισμούς είναι αρκετά επαναστατικός και ανατρεπτικός για την εποχή μας;

4. Μόλις διαβάσετε το κείμενο Μτ 25-34 σημειώστε αυθόρμητα δέκα λέξεις που να εκφράζουν τις εντυπώσεις σας. Στη συνέχεια μελετήστε προσεκτικά το κείμενο του Οδ. Ελύτη. Με ωριμότερη σκέψη, γράψτε ξανά δέκα λέξεις γύρω από το κείμενο. Υπάρχει διαφορά μεταξύ της αρχικής και της τελευταίας προσέγγισης;

5. Αναζητήστε στο λεξικό την ετυμολογία και σημασίες της λέξης «συγχώρηση». Συζητήστε στην ομάδα σας για ποιον λόγο ο «εγωκεντρισμός» που αναφέρει ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος

είναι εμπόδιο για τη συγχώρηση.

6. Διαβάστε τον ΄Υμνο της Αγάπης. Στη συνέχεια προσπαθήστε να ολοκληρώσετε, ατομικά και με λίγες λέξεις, τη φράση «Αγάπη είναι…» ή τη φράση «Αγάπη δεν είναι…». Συνενώστε όλες τις φράσεις της τάξης. Απαγγείλετε τη δημιουργία σας στην τάξη.

7. Ξαναγράψτε και αναδομήστε το κείμενο του Αγίου Σιλουανού, βάζοντας δικές σας ιδέες, ξεκινώντας με τη φράση: «Κύριε, σκόρπισε τη χάρη Σου στη γη…».

8. Χωριστείτε σε ομάδες. Διαβάστε την περικοπή Ρωμ 8, 18-23. Στη συνέχεια, γράψτε σε μια κόλλα

χαρτί όλες τις λέξεις και φράσεις (από το κείμενο που διαβάσατε), οι οποίες συνδέονται με την έννοια «κτίση». Κατόπιν, εξηγήστε στην ολομέλεια της τάξης τον τρόπο με τον οποίον συνδέονται με την έννοια «κτίση» όλες οι λέξεις και οι φράσεις που εντοπίσατε στο κείμενο.

9. Με έμπνευση από το κείμενο του Μηνύματος της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου σχεδιάστε μια δράση με θέμα την προστασία του περιβάλλοντος. Αν θέλετε, επικεντρωθείτε στα ειδικότερα προβλήματα που αναφέρει το τραγούδι των Μ. Χατζιδάκι - Ν. Γκάτσου.

20. Η Βασιλεία του Θεού. Τι είναι τελικά;

i. Ζωή γεμάτη χαρά και δημιουργία

«Λοιπόν, αδελφοί μου, να χαίρεστε, να προοδεύετε, να συμπαραστέκεστε ο ένας στον άλλο· να μην έχετε διαφωνίες, να έχετε ειρήνη, κι ο Θεός που χαρίζει την αγάπη και την ειρήνη θα είναι μαζί σας».

(Β΄ Κορ 13, 11)

«Η βασιλεία του Θεού δεν είναι φαγητό και ποτά, αλλά δικαιοσύνη, ειρήνη και χαρά, που δίνει το Άγιο Πνεύμα».

(Ρωμ 14, 18)

Δώδεκα παιδιά στους δρόμους,
δώδεκα παιδιά,
πήραν τη βροχή στους ώμους,
δώδεκα παιδιά,
κράτησαν ψηλά τον ήλιο, κάνανε
το κρύο φίλο,
πήγαν πιο μακριά κι απ' τα που-
λιά.
Βρήκαν στην κορφή, την παλιά
πληγή,
το χρυσό μαχαίρι του ληστή…
Δώδεκα παιδιά στους δρόμους,
δώδεκα σπαθιά,
πήραν το Χριστό στους ώμους
δώδεκα παιδιά,
χάραξαν στη γη τους νόμους,
άνοιξαν στη νύχτα δρόμους
κι έγινε η αγάπη πιο βαθιά.
Γράψαν μιαν ευχή, να μη ξεχαστεί,
κάτω από το χώμα η γιορτή […]

Χριστοδούλου Δ., Λοΐζος Μ.

Ανώνυμο (Γιώργος Σικελιώτης)

Αγωνιστές (Α. Τάσος, 1973-75)

Ο άγιος Χριστοφόρος βαστάζει στους ώμους τον Χριστό

Ο Ευαγγελισμός (λεπτομέρεια, Η συμφωνία των αγγέλων), Δομήνικος Θεοτοκόπουλος

ii. Ο Θεός προσκαλεί όλους τους ανθρώπους στη βασιλεία Του (Λκ 14, 16-24)

Η παραβολή του μεγάλου δείπνου

«Κάποιος από ’κείνους που έτρωγαν μαζί με τον Ιησού, του είπε: “Μακάριος όποιος πάρει μέρος στο τραπέζι της βασιλείας

του Θεού". Κι ο Ιησούς τού είπε: " Ένας άνθρωπος ετοίμασε μεγάλο δείπνο και κάλεσε πολλούς. Όταν ήρθε η ώρα του δείπνου, έστειλε το δούλο του να πει στους καλεσμένους: Ελάτε, όλα είναι πια έτοιμα. **Τότε άρχισαν, ο ένας μετά τον άλλο, να βρίσκουν δικαιολογίες: Ο πρώτος τού είπε: " Έχω αγοράσει ένα χωράφι και πρέπει να πάω να το δω· σε παρακαλώ, θεώρησέ με δικαιολογημένο". Άλλος τού είπε: " Έχω αγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια και πάω να τα δοκιμάσω· σε παρακαλώ, δικαιολόγησέ με". Κι ένας άλλος τού είπε: "Είμαι νιόπαντρος και γι' αυτό δεν μπορώ να έρθω". Γύρισε ο δούλος εκείνος και τα είπε αυτά στον κύριό του. Τότε ο οικοδεσπότης οργισμένος είπε στο δούλο του: "Πήγαινε γρήγορα στις πλατείες και στους**

δρόμους της πόλης και φέρε μέσα τους φτωχούς, τους ανάπηρους, τους κουτσούς και τους τυφλούς”. Όταν γύρισε ο δούλος τού είπε: “Κύριε, αυτό που πρόσταξες έγινε και υπάρχει ακόμη χώρος”. Είπε πάλι ο κύριος στο δούλο: “Πήγαινε έξω από την πόλη στους δρόμους και στα μονοπάτια κι ανάγκασέ τους να έρθουν, για να γεμίσει το σπίτι μου· γιατί σας βεβαιώνω πως κανένας από ’κείνους που κάλεσα δε θα γευτεί το δείπνο μου”».
(Λκ 14, 16-24)

iii. «Η βασιλεία του Θεού εντός ημών εστίν» (Λκ, 17, 21)

Η Βασιλεία του Θεού είναι ήδη παρούσα, «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστιν»

Η ετοιμασία του Θρόνου
(Μητρόπολη Μυστρά, 13ος αι.)

«Όταν ρωτήθηκε από τους Φαρισαίους ο Ιησούς πότε έρχεται η βασιλεία του Θεού, τούς απάντησε: "Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται με τρόπο φανερό σε

όλους. Δε θα πούνε να, εδώ είναι ή εκεί, γιατί η βασιλεία του Θεού είναι κιόλας ανάμεσά σας"».
(Λκ, 17, 21)

iv. Η Βασιλεία του Θεού όχι μόνο ως όραμα, αλλά και ως πρόγευση μέσα στην ιστορία

Για να προσεγγίσουμε καλύτερα το νόημα της φράσης «Βασιλεία του Θεού», αξίζει τον κόπο να ρίξουμε μια ματιά στη βιβλική διήγηση, η οποία περιγράφει το γεγονός της Μεταμόρφωσης του Χριστού.

Το γεγονός της Μεταμόρφωσης του Χριστού έχει ιδιαίτερη σημασία και σπουδαιότητα: προσφέρει μία ξεκάθαρη απάντηση στο ερώτημα «Κι εσείς ποιος λέτε ότι είμαι;» (Μκ 8, 29), το οποίο ο ίδιος λίγο πριν έθεσε στους μαθητές Του.

«Ύστερα από έξι μέρες, παίρνει ο Ιησούς ιδιαιτέρως μόνο τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και τους ανεβάζει σ' ένα ψηλό βουνό. Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους, τα ρούχα του έγιναν αστραφτερά, κατάλευκα σαν το χιόνι […]. Εμφανίστηκε σ' αυτούς ο Ηλίας μαζί με τον Μωυσή, και συζητούσαν με τον Ιησού.

(Μκ 9, 2-4)

«Λέει τότε ο Πέτρος στον Ιησού: "Διδάσκαλε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ! […]". Δεν ήξερε τι να πει, γιατί είχαν κυριευτεί από τρόμο. Ήρθε τότε ένα σύννεφο και τους σκέπασε, και μια φωνή ακούστηκε μέσα από το σύννεφο: "Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός· αυτόν ν' ακούτε". Και ξαφνικά, όταν έστρεψαν τριγύρω τα βλέμματά τους, δεν είδαν κανέναν, παρά τον Ιησού μόνον μαζί τους».

(Μκ 9, 2-8)

Ο Ιησούς οδηγεί τους μαθητές Του Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη σ' ένα βουνό. Εκεί μεταμορφώνεται, δηλαδή αποκτά μία διαφορετική μορφή από εκείνην με την οποίαν όλοι γύρω Τον γνώριζαν. Το χρώμα των ρούχων Του αλλάζει, γίνεται αστραφτερό και λευκό σαν το χιόνι. Στη συνέχεια εμφανίζεται ο προφήτης Ηλίας και ο Μωυσής, οι οποίοι και συνομιλούν μαζί Του. Χαρακτηριστικό στοιχείο της Μεταμόρφωσης είναι η παρουσία του Φωτός του Τριαδικού Θεού, αυτού που η Εκκλησία μας ονομάζει Άκτιστο Φως.

Καθώς ακούγεται η φωνή του Θεού Πατέρα «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Υιός», φανερώνεται ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, ο αναμενόμενος Μεσσίας.

Η Μεταμόρφωση (Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης, Όρος Σινά, 12ος αι.)

Η θέα του φωτός και της δόξας του μεταμορφωμένου Ιησού, όπως επίσης και το άκουσμα της φωνής του Πατέρα, είναι μία εμπειρία που γεύονται ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης. Στην εμπειρία αυτή αποτυπώνονται τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά της Βασιλείας του Θεού.

α. Στη Βασιλεία του Θεού κυριαρχεί το φως και η δόξα του Τριαδικού Θεού.

β. Προϋπόθεση για να εισέλθει κάποιος σ' αυτήν, δεν είναι η εφαρμογή των διατάξεων του Μωσαϊκού Νόμου. Η Βασιλεία του Θεού είναι δωρεά και όχι αποτέλεσμα ανθρώπινων προσπαθειών.

γ. Δεν είναι μία εγκόσμια εξουσία, όπως αυτή των Ρωμαίων αυτοκρατόρων, αλλά μία εμπειρία ζωής και κοινωνίας με τον Θεό Πατέρα.

δ. Δεν αποτελεί όνειρο για ένα απώτερο μέλλον· η βίωσή της ξεκινά ήδη από αυτήν την επίγεια ζωή.

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης, Θέματα από την Αγία Γραφή. Α' Εκκλησιαστικού Γυμνασίου **(υπό έκδοση), σελ. 169.**

Μετά το συγκλονιστικό γεγονός της Μεταμόρφωσης, ο Ιησούς πραγματοποιεί ένα ακόμη θαυμαστό γεγονός: θεραπεύει έναν δαιμονισμένο νέο, πραγματικά παραμορφωμένο λόγω του δαιμονικού πνεύματος που είχε μέσα του. Έτσι, φανερώνεται: πρώτον, ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού, ο Δημιουργός και Κύριος του σύμπαντος· δεύτερον, ότι η αποστολή Του είναι να ελευθερώσει τον άνθρωπο από την εξουσία και την κυριαρχία του διαβόλου, θεμελιώνοντας τον καινούριο κόσμο της Βασιλείας του Θεού.

Στο Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο, η θεραπεία του παραμορφωμένου νέου τοποθετείται ακριβώς μετά τη Μεταμόρφωση του Χριστού και πριν τη σταυρική Του θυσία. Γιατί άραγε; Η πορεία αυτή του Ιησού έχει ένα ιδιαίτερο νόημα: Ο μεταμορφωμένος

Ιησούς δεν παραμένει σε πελάγη ησυχίας, όπως Του προτείνει ο Απόστολος Πέτρος (Μκ 9,5). Απεναντίας, σπεύδει να συναντήσει τον κόσμο που αυτοκαστρέφεται από το βάρος της αμαρτίας και της απιστίας του. Αυτήν ακριβώς την πορεία καλείται να ακολουθήσει και κάθε μαθητής του Ιησού, που θέλει να γευτεί τη Βασιλεία του Θεού. Άλλωστε, η αληθινή μεταμόρφωση του ανθρώπου δεν επιτυγχάνεται με την απομάκρυνση από τον κόσμο, αλλά μέσω της συνάντησης μαζί του. Μεταμόρφωση σημαίνει εν Χριστώ εξαγιασμός όλου του κόσμου!

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης,
Θέματα από την Αγία Γραφή. Α’ Εκκλησιαστικού Γυμνασίου (υπό έκδοση), **σελ. 170.**

Η Μεταμόρφωση (Raffaello Sanzio da Urbino) (Στο κάτω μέρος του πίνακα, δεξιά, διακρίνεται ο πατέρας του δαιμονισμένου νέου φορώντας πράσινο χιτώνα)

«Σας βεβαιώνω πως υπάρχουν μερικοί ανάμεσα σ' αυτούς που βρίσκονται εδώ, οι ο ποίοι δε θα γευτούν το θάνατο, πριν δουν να έρχεται δυναμικά η βασιλεία του Θεού».

(Μκ 9, 1)

Ο κρυμμένος θησαυρός

«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει επίσης με θησαυρό κρυμμένο στο χωράφι, που τον βρήκε ένας άνθρωπος και τον έκρυψε, κι όλος χαρά πάει και πουλάει όλα όσα έχει κι αγοράζει εκείνο το χωράφι».

(Μτ 13, 44)

Το πανάκριβο μαργαριτάρι

«Η βασιλεία των ουρανών πάλι μοιάζει μ' έναν έμπορο, που ζητούσε να βρει όμορφα μαργαριτάρια. Κι όταν βρήκε ένα πανάκριβο μαργαριτάρι, πήγε και πούλησε όλα όσα είχε και το αγόρασε».

(Μτ 13, 45)

«Μιλώντας για Βασιλεία του Θεού εννοούμε την καινούρια ανθρωπότητα που άρχισε με τον ερχομό και το έργο του Χριστού. Αυτή προσφέρει έναν νέο τρόπο ζωής, όπου κυριαρχούν: α) Η πίστη στον φιλάνθρωπο και αληθινό Θεό, β) Οι αλλιώτικες σχέσεις προς τον Θεό, τον συνάνθρωπο και τον κόσμο.

Δηλαδή σχέσεις αγάπης, αδελφοσύνης, ελπίδας, ειρήνης και δικαιοσύνης. Αυτή η νέα πραγματικότητα ζωής προχωρά αθόρυβα και ασταμάτητα. Το πλήρωμά της θα φανερωθεί στο τέλος του κόσμου, μετά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού».

Πηγή: Γιώργος Τσανανάς / Απόστολος Μπάρλος, Θρησκευτικά Β' Γυμνασίου. Καινή Διαθήκη. Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του, **σελ. 56.**

Προτάσεις για εργασίες και δραστηριότητες στην τάξη

1. **Η παραβολή του δείπνου περιέχει πολλές συμβολικές εικόνες. Στην ομάδα σας συζητήστε και σχολιάστε ένα στιγμιότυπο από την παραβολή. Στην ολομέλεια**

της τάξης αναζητήστε το κρυμμένο νόημα των εικόνων.

2. Διαβάστε τα βιβλικά κείμενα της διδακτικής αυτής ενότητας. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αναφορές στον «θησαυρό» και το «μαργαριτάρι» έχουν συμβολικό νόημα, οργανώστε ένα κατάλογο… υπενθυμίσεων, όπου σε δύο στήλες να σημειώσετε ιδέες από την πραγματική ζωή: «1η στήλη: Αξίζει να... “πουλήσω”», «2η στήλη: Αξίζει να… “αγοράσω”». Στη συνέχεια συζητήστε στην ολομέλεια της τάξης για τον τρόπο με τον οποίον οι δύο στήλες που συντάξατε, συνδέονται, ή όχι, με τα βιβλικά κείμενα της διδακτικής αυτής ενότητας.

Ζ΄ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Η Εκκλησία ως κιβωτός σ' ένα ταξίδι χωρίς τέλος

Η κιβωτός του Νώε στο όρος Αραράτ (Simon de Myle - Sotheby's Paris, 23 Juni 2011, Lot 30)

Εισαγωγικά

Από τις πρώτες σελίδες του βιβλίου αυτού έγινε λόγος για τη συνάντηση Θεού και ανθρώπου. Μάλιστα, χαρακτηρίσαμε τη συνάντηση αυτή ως ένα ταξίδι, οι περιπέτειες του οποίου καταγράφονται στα κείμενα της Αγίας Γραφής. Στην τελευταία Θεματική Ενότητα, θα δούμε ότι το ταξίδι αυτό… δεν τελειώνει ποτέ! Είναι μία κοινή πορεία Θεού και ανθρώπου μέσα στην Εκκλησία, μια πορεία προς τα Έσχατα. Τι σημαίνει αυτό; Θα το δούμε στις σελίδες που ακολουθούν.

Περιεχόμενα – Διδακτικές Ενότητες

21. Η συνάντηση Θεού και ανθρώπου συνεχίζεται… Η Αποκάλυψη του Ιωάννη
22. Η πορεία προς τα έσχατα μέσα από εικόνες και παραβολές
23. Η ζωή μαζί με τον Χριστό: μια πορεία γεμάτη εκπλήξεις

21. Η συνάντηση Θεού και ανθρώπου συνεχίζεται…
Η Αποκάλυψη του Ιωάννη

i. Η έννοια της Προφητείας και του Αποκαλυπτισμού: Παρηγοριά σε περιόδους ατομικής και συλλογικής κρίσης

Στην παρακάτω εικόνα βλέπουμε μία σκηνή από το τελευταίο βιβλίο της Αγίας Γραφής, που έχει τον τίτλο «Αποκάλυψις Ιωάννου». Έχουμε ακούσει ξανά τη λέξη αυτή; Τι μπορεί να σημαίνει; Το βιβλίο της Αποκάλυψης συγγράφεται τον 1ο αιώνα μ.Χ., σε μια εποχή κατά την οποίαν ο αυτοκράτορας της Ρώμης προβάλλεται ως Κύριος και Θεός.

Εικονογράφηση του κεφαλαίου 1 της Αποκάλυψης Άθως, Μονή Καρακάλλου.
(Τοιχογραφία στον εξωνάρθηκα του καθολικού, 1767)

Στους πρώτους στίχους του βιβλίου αυτού, διαβάζουμε τα ακόλουθα: «Μακάριος ο αναγνώστης κι όσοι ακούνε τα λόγια τούτης της προφητείας και τηρούν όσα λέει αυτό το βιβλίο· γιατί πλησιάζει ο καιρός».
(Απ 1,3).

Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος και ο Άγιος Πρόχορος στο σπήλαιο της Αποκάλυψης

Εικονογραφημένο χειρόγραφο της Αποκάλυψης του Ιωάννη. (Cloisters Apocalypse, 14ος αι., Νέα Υόρκη)

Η Αποκάλυψη χαρακτηρίζεται ως προφητεία. Γιατί άραγε; Δι ότι το κείμενο αυτό ήταν προ ορισμένο να αναγνωσθεί στη Θεία Λατρεία των πρώτων Χριστιανών. Και τι περιέχει το βιβλίο αυτό; Είναι γεμάτο από ορισμένα πρωτόγνωρα «οράματα», δηλαδή περιγραφές για

πράγματα και καταστάσεις με εικόνες και παρομοιώσεις που δεν προέρχονται από την καθημερινότητά μας. Αυτό σημαίνει ότι η γλώσσα του κειμένου της Αποκάλυψης είναι συμβολική, δηλαδή έχει ένα νόημα που είναι «κρυμμένο» πίσω από τις λέξεις. Στην Αποκάλυψη του Ιωάννη υπάρχουν κάποιες σπουδαίες αλήθειες για το παρόν αλλά και για το μέλλον του ανθρώπου! Μας μεταφέρει ορισμένα σημαντικά μηνύματα για το τέλος της ανθρώπινης ιστορίας και για την αρχή μιας καινούριας σελίδας στην ανθρωπότητα, η οποία θ' αρχίσει με τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και την ανάσταση των νεκρών.

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης, Θέματα από την Αγία Γραφή. Α' Εκκλησιαστικού Γυμνασίου **(υπό έκδοση), σσ. 213-214**

Ο Ιωάννης στην Πάτμο ατενίζει τα οράματα της Αποκάλυψης (Hans Memling, 15ος αι.)

ii. Ο Ιωάννης εξόριστος στην Πάτμο σε μια εποχή… «διαδικτυακή»

Μονή Ξηροποτάμου Εξωνάρθηκας 1783
Έργο των ζωγράφων Κωνσταντίνου, Αθανασίου και Ναούμ από την Κορυτσά

«Αυτό το βιβλίο περιέχει την αποκάλυψη που έδωσε ο Θεός στον Ιησού Χριστό, για να φανερώσει στους

δούλους Του αυτά που είναι καθορισμένα να γίνουν πολύ σύντομα. Ο Ιησούς έστειλε τον άγγελό Του και τα αποκάλυψε στο δούλο Του τον Ιωάννη, ο οποίος έδωσε μαρτυρία για το λόγο του Θεού και για τον Ιησού Χριστό· γράφει όσα είδε»
(Απ 1, 1)

Διαβάζοντας τον τίτλο του βιβλίου της Αποκάλυψης τι συμπεραίνουμε για τον συγγραφέα του;

Το όνομά του είναι «Ιωάννης». Η Αποκάλυψη που αυτός συγγράφει, είναι ένα κείμενο το οποίο απευθύνεται στους Χριστιανούς 7 Εκκλησιών της Μικράς Ασίας.

Οι τέσσερις καβαλάρηδες της Αποκάλυψης (Viktor Mikhaylovich Vasnetsov, 1887)

Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στην Πάτμο

Βέβαια, τα μηνύματά του είναι πάντοτε επίκαιρα για τους χριστιανούς όλων των εποχών. Άρα «μιλάει» και σ' εμάς σήμερα.

Το σπήλαιο της Αποκάλυψης

Όταν ο Ιωάννης γράφει το βιβλίο της Αποκάλυψης, αυτοκράτορας της Ρώμης είναι ο Δομιτιανός· επιθυμία του είναι να ενώσει τους κατοίκους της αυτοκρατορίας

κάτω από τη «σκέπη» μιας κοινής θρησκείας: της λατρείας του αυτοκράτορα. Έτσι, λοιπόν, σε όλες τις πόλεις κατασκευάζονται αγάλματά του, και δίδεται η εντολή σε όλους τους υπηκόους να λατρεύουν τον αυτοκράτορα ως θεό. Όποιος δεν υπακούει στη διαταγή αυτή, έχει κυρώσεις και ποινές. Ο Ιωάννης ζει στην Έφεσο, μια πόλη της Μ. Ασίας· αρνείται να λατρεύσει τον Δομιτιανό ως θεό, και εξαιτίας αυτής της άρνησης εξορίζεται σ' ένα άγονο νησί των Δωδεκανήσων, στην Πάτμο.

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης, Θέματα από την Αγία Γραφή. Α' Εκκλησιαστικού Γυμνασίου **(υπό έκδοση), σελ. 216.**

iii. Ο Χριστός, ο αληθινός Μεσσίας της ανθρωπότητας: Το εσφαγμένο Αρνίο ανοίγει

Και ενώ κατά τον 1ο αι. μ.Χ. προβάλλεται ο αυτοκράτορας ως θεός και ευεργέτης των ανθρώπων, η Αποκάλυψη κάνει λόγο για τον αληθινό Θεό και προτείνει σε κάθε χριστιανό να Τον αγαπήσει με όλη την καρδιά του και να απομακρυνθεί από κάθε είδωλο και από κάθε ψεύτικο θεό. Πώς όμως εμφανίζεται ο αληθινός Θεός και Κύριος του κόσμου και της ιστορίας;

Ο Αμνός με το επτασφράγιστο βιβλίο (Bamberger Apokalypse, Insel Reichenau, Γερμανία, α' μισό 11ου αι.)

Είναι κάποιος παντοδύναμος βασιλιάς με μυριάδες στρατιώτες γύρω του; Όχι! Είναι ένα άκακο Αρνί, που όμως έχει δόξα και δύναμη! Ας

προβληματιστούμε λιγάκι στο σημείο αυτό: τι μπορεί να συμβολίζει αυτή η εικόνα; Γιατί ο αληθινός Θεός, ο Μεσσίας, παρουσιάζεται ως Αρνίο σε αντίθεση προς το Θηρίο; Μπορούμε να σκεφτούμε ποια είναι τα χαρακτηριστικά του;

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης, Θέματα από την Αγία Γραφή. Α’ Εκκλησιαστικού Γυμνασίου **(υπό έκδοση), σελ. 217.**

iv. «Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· […] ναί, ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε ᾽Ιησοῦ»: Το αισιόδοξο μήνυμα της Αποκάλυψης (Απ 21-22)

Στο πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης διαβάζουμε τα εξής λόγια: «"Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα", λέει ο Θεός, ο Παντοκράτορας Κύριος, αυτός που αληθινά υπάρχει και υπήρχε και θα ᾽ρθεί». (Απ 1,8). Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός δεν θα εμφανιστεί ξαφνικά στο τέλος της ανθρώπινης ιστορίας, αλλά είναι συνεχώς δίπλα μας, κοντά μας.

Η Αποκάλυψη του Ιωάννη (Φορητή εικόνα η οποία αποδίδεται στον ζωγράφο Μιχαήλ Πρέβελη, περίπου 1750)

Ίσως θεωρούμε ότι η Αποκάλυψη περιγράφει σκηνές πολύ τρομακτικές, που προκαλούν φόβο. Το βιβλίο αυτό όμως δεν γράφτηκε γι' αυτό τον σκοπό· δεν θέλει να προκαλέσει φόβο, ούτε αγωνία, ούτε στενοχώρια.

Το μήνυμα του βιβλίου είναι μήνυμα αισιοδοξίας, χαράς και ελπίδας. Μας λέει με απλά λόγια ότι μπορεί στη ζωή μας να συναντήσουμε δυσκολίες· μπορεί στον κόσμο αυτόν να κυβερνά τις περισσότερες φορές η αδικία. Ωστόσο, όλα αυτά έχουν «ημερομηνία λήξεως». Όλα κάποτε θα τελειώσουν, διότι καθώς θα έρθει για δεύτερη φορά ο Χριστός (Δευτέρα Παρουσία), τότε όλος ο κόσμος θα γίνει καινούριος και θα βασιλεύει μόνον η αγάπη και φιλανθρωπία

του Τριαδικού Θεού! Τότε θα φανερωθεί πλήρως ο καινούριος κόσμος της Βασιλείας Του.

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης, Θέματα από την Αγία Γραφή. Α’ Εκκλησιαστικού Γυμνασίου **(υπό έκδοση), σελ. 218.**

ν. Η πραγματική συμμετοχή στη λατρεία, τη διακονία και τη μαρτυρία της Εκκλησίας ως Αποκάλυψη της Αποκάλυψης

Στη θεία Λειτουργία, και συγκεκριμένα στο «Πάτερ ἡμῶν», συναντούμε μία πολύ όμορφη φράση: «ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου»· και λίγο μετά από την ανάγνωση της προσευχής αυτής, ακολουθεί η Θεία Μετάληψη, δηλαδή οι πιστοί κοινωνούν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Οι χριστιανοί ποθούν και προσδοκούν τη Βασιλεία του Θεού. Και τι σημαίνει αυτό; Δείχνει ότι οι χριστιανοί έχουν έναν μεγάλο πόθο: να ενωθούν τα ουράνια με τα επίγεια· η χάρη και η παρουσία του Θεού να απλωθεί σ' όλη τη γη· και ο κόσμος ν' αλλάξει. Να γίνει καινούριος! Να γεμίσει από την παρουσία

του Θεού! Η Εκκλησία εκφράζει την προσδοκία της: «ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου», και ο Χριστός απαντά στην προσδοκία αυτή προσφέροντας το Σώμα και το Αίμα Του.

Ένα τέτοιο παρόμοιο διάλογο διαβάζουμε στο τέλος του βιβλίου της Αποκάλυψης: «Ναι, ἐρχομαι σύντομα», διακηρύσσει ο Χριστός· και η Εκκλησία απαντά «Αμήν· ναι, ἐλα Κύριε Ιησού».

Είναι ολοφάνερο ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης χρησιμοποιούνταν στη Θεία Λειτουργία των πρώτων Χριστιανών. Και μετά από την ανάγνωση αυτού του διαλόγου, μάλλον ακολουθούσε η Θεία Κοινωνία.

Με τον τρόπο αυτό, οι πρώτοι Χριστιανοί προγεύονταν τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού και έτσι βίωναν με ζωντάνια όλες τις σπουδαίες αλήθειες της Αποκάλυψης, δηλαδή είχαν εμπειρία αυτού του «ταξιδιού»

που, όπως είδαμε στη 2η ενότητα, ξεκίνησε με τη Δημιουργία του κόσμου και θα συνεχιστεί μετά το τέλος της ιστορίας με την Δεύτερη Έλευση του Χριστού στον κόσμο και την Ανάσταση των νεκρών!

Πηγή: Σωτήριος Δεσπότης / Νικόλαος Παύλου / Αθανάσιος Στογιαννίδης, Θέματα από την Αγία Γραφή. Α' Εκκλησιαστικού Γυμνασίου **(υπό έκδοση), σσ. 218-219**

Η νέα Ιερουσαλήμ (Bamberger Apokalypse, Insel Reichenau, Γερμανία, 11ος αι.)

«Λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου»

Προτάσεις για εργασίες και δραστηριότητες στην τάξη

1. Συζητήστε στην τάξη το παρακάτω ερώτημα: Τι έρχεται στον νου σας, όταν ακούτε τη λέξη «Αποκάλυψη»;
2. Συζητήστε με τον/την διπλανό/ή σας το παρακάτω ερώτημα:
   -Ποια ιστορικά στοιχεία γνωρίζετε για τον Ιωάννη, τον συγγραφέας της Αποκάλυψης; Στη συνέχεια ανακοινώστε στην ολομέλεια της τάξης τα συμπεράσματα της συζήτησής σας.Α
3. Αναζητήστε φωτογραφίες που απεικονίζουν τα τεχνολογικά επιτεύγματα της παγκοσμιοποίησης. Κατόπιν, γράψτε για κάθε φωτογραφία μία λεζάντα ξεκινώντας με τις λέξεις «Ζούμε στην εποχή της

παγκοσμιοποίησης. Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι σήμερα…»

4. Αναζητήστε έναν χάρτη της Μικράς Ασίας και πάνω σ' αυτόν σημειώστε τις Εκκλησίες της Αποκάλυψης.

5. Μεταφερθείτε στη θέση ενός χριστιανού της Μικράς Ασίας, ο οποίος ζει την εποχή του Ιωάννη, και διαβάζει την Αποκάλυψη. Περιγράψτε τις σκέψεις και τα συναισθήματά του.

6. Συζητήστε με τον/την διπλανό/ή σας το παρακάτω ερώτημα:
-Ποια επίδραση μπορεί να έχει στον σημερινό άνθρωπο η Αποκάλυψη του Ιωάννη; Στη συνέχεια ανακοινώστε στην ολομέλεια της τάξης τα συμπεράσματα της συζήτησής σας.

22. Η πορεία προς τα έσχατα μέσα από εικόνες και παραβολές

i. Ο κόσμος και η ιστορία οδεύει προς ένα τέλος (Έσχατα)

«Η ανθρωπότητα είναι καταδικασμένη και πρέπει να βρει ένα άλλο μέρος να ζει εκτός του πλανήτη Γη, αν θέλει να επιβιώσει μέσα στα επόμενα 1.000 χρόνια.

Όπως υποστηρίζει ο θεωρητικός φυσικός Στίβεν Χόκινγκ, η καλύτερη πιθανότητα για να επιβιώσουμε ως είδος είναι να φύγουμε από τον πλανήτη που μας φιλοξενεί και να δημιουργήσουμε αποικίες σε άλλους.

Μιλώντας στο Oxford University Union, ο Χόκινγκ τόνισε πως η ανθρωπότητα δεν θα επιβιώσει πάνω από 1.000 χρόνια στη Γη,

εξαιτίας των φυσικών καταστροφών, της κλιματικής αλλαγής, των πυρηνικών και άλλων καταστροφικών παραγόντων».

Πηγή: Ειδησεογραφία από τον δικτυακό τόπο του «CNN»

«Η νέα πρόβλεψη για το τέλος του κόσμου μας δεν μας έρχεται ούτε από κάποιο σενάριο του Χόλιγουντ, ούτε πρόκειται για αρχαία "προφητεία" ή παράλογη πεποίθηση φανατικών πιστών. Είναι οι επιστήμονες που το λένε, οι οποίοι μπορεί να μην μιλάνε για την καταστροφή του πλανήτη, αλλά σίγουρα προεξοφλούν το τέλος του πολιτισμού όπως τον γνωρίζουμε σήμερα. Η μελέτη που χρηματοδοτήθηκε από το Κέντρο Διαστημικών Πτήσεων Γκοντάρ

της NASA προβλέπει ότι σύσσωμος ο ανεπτυγμένος κόσμος οδεύει προς την καταστροφή, αφού ο βιομηχανικός πολιτισμός θα καταρρεύσει μέσα στις επόμενες δεκαετίες…

Διερευνώντας την ανθρώπινη και φυσική δυναμική όλων των ιστορικών παραδειγμάτων, οι επιστήμονες εντόπισαν τους κυριότερους παράγοντες, που όταν βρίσκονται σε κρίση, οδηγούν στην παρακμή των πολιτισμών και οι οποίοι φαίνονται να απειλούν και τον δικό μας. Αυτοί είναι: ο πληθυσμός, το κλίμα, το νερό, η γεωργία και η ενέργεια. Όπως εξηγούν, οι παράγοντες αυτοί μπορούν να οδηγήσουν στην κατάρρευση, όταν συσχετίζονται με τρόπο ο οποίος δημιουργεί δύο καίρια κοινωνικά χαρακτηριστικά: "την

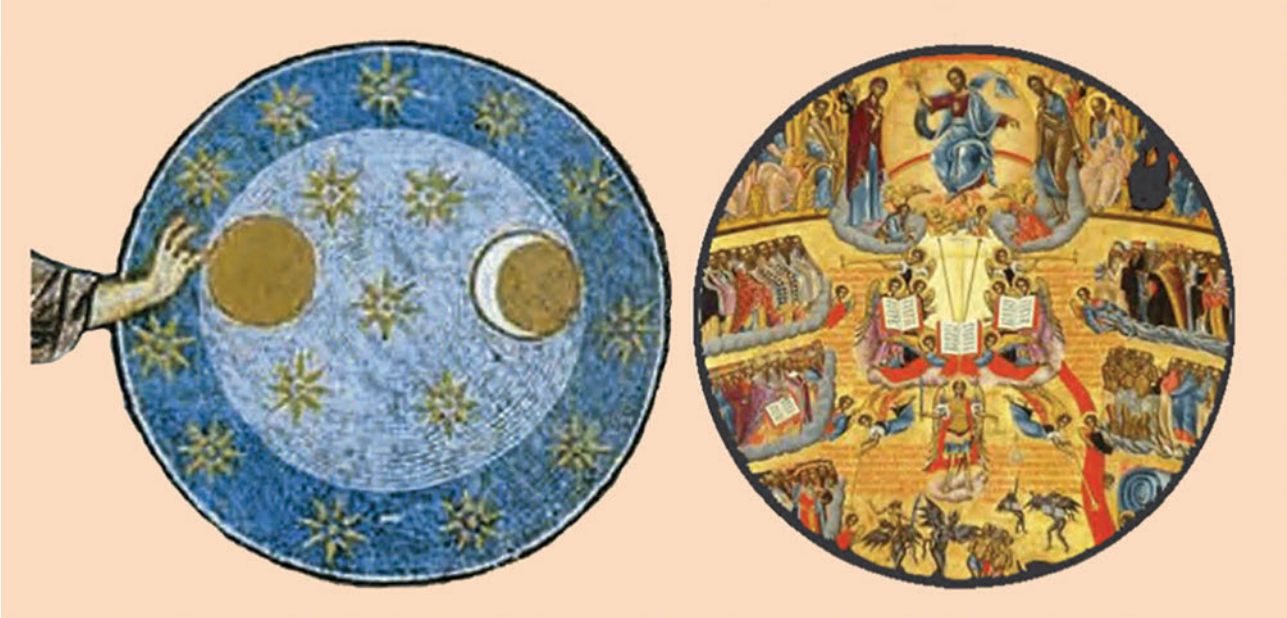
υπερεκμετάλλευση των πόρων" και τη "διαστρωμάτωση της κοινωνίας στις ελίτ (πλούσιοι) και στις μάζες (φτωχοί)"».

Πηγή: Ειδησεογραφία από τον δικτυακό τόπο «TRIBUNE»

«Καθώς ο κόσμος παρακολουθεί έκπληκτος τα δραματικά γεγονότα των τελευταίων ετών στην Ανατολική Ευρώπη –την κατάρρευση του κομμουνισμού και την αποσύνθεση της Σοβιετικής Ένωσης– ο Φράνσις Φουκουγιάμα προτείνει να στρέψουμε μαζί του την προσοχή μας σε ένα ερώτημα που είχαν θέσει οι μεγάλοι φιλόσοφοι των περασμένων αιώνων:

Υπάρχει κάποια κατεύθυνση στην εξελικτική πορεία της ιστορίας της ανθρωπότητας; Και αν η Ιστορία έχει κάποια κατεύθυνση, τότε ποιο είναι το τέλος αυτής της πορείας; Και σε ποιο σημείο αυτής της πορείας, σε σχέση με το τέλος της, βρισκόμαστε τώρα;»

Από την παρουσίαση του βιβλίου: Francis Fukuyama, Το τέλος της Ιστορίας και ο τελευταίος άνθρωπος

ii. Η προσδοκία της Δευτέρας Παρουσίας

«Ο χαιρετισμός αυτός γράφεται από μένα τον Παύλο με το ίδιο μου το χέρι. Όποιος δεν αγαπάει τον Κύριο Ιησού Χριστό ας είναι χωρισμένος από το σώμα της εκκλησίας. Μαράν αθά – ο Κύριος έρχεται!».

(Α΄ Κορ 16, 21-22)

«Αυτός που τα επιβεβαιώνει όλα αυτά λέει: "Ναι, έρχομαι σύντομα". "Αμήν· ναι, έλα, Κύριε Ιησού"».

(Απ 22, 20)

«Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς».

Από το Σύμβολο της Πίστης

iii. Ανάσταση των νεκρών: «Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος». «Ποῦ σου ᾅδη τὸ κέντρον;»

«Γιατί ο ίδιος ο Χριστός πρέπει να βασιλεύει ωσότου ο Θεός υποτάξει σ' αυτόν όλους τους εχθρούς. Ο τελευταίος εχθρός που θα συντριφθεί είναι ο θάνατος

(Α΄ Κορ 15, 25-26)

«Πού είναι λοιπόν θάνατε το δηλητηριώδες κεντρί σου; Πού είναι άδη η νίκη σου; Αναστήθηκε ο Χριστός κι εσύ κατανικήθηκες! Αναστήθηκε ο Χριστός και οι δαίμονες έχουν κατακρημνισθεί! Αναστήθηκε ο Χριστός και οι άγγελοι χαίρονται! Αναστήθηκε ο Χριστός και η ζωή κυριαρχεί! Αναστήθηκε ο Χριστός και κανείς νεκρός δεν θα παραμείνει πλέον στο μνήμα!».

Ιωάννης Χρυσόστομος, Κατηχητικός Λόγος

Η Ανάστασις (Μονή Οσίου Λουκά, 11ος αι.)

Από τον Κανόνα του Μ. Σαββάτου

Βασιλεύει μεν ο άδης πάνω στο γένος των ανθρώπων· όμως δεν βασιλεύει αιώνια· διότι, όταν εσύ, κραταιέ, τέθηκες στον τάφο, με τη ζωαρχική παλάμη σου συνέτριψες τις κλειδαριές του θανάτου και κήρυξες λύτρωση αληθινή σ' αυτούς

που από παλιά κοιμόντουσαν εκεί, Σωτήρα, με το να γίνεις ο πρώτος που αναστήθηκε εκ των νεκρών.

Ωδή στ΄

Ας νιώσει αγαλλίαση η κτίση, ας ευφρανθούν όλοι οι άνθρωποι επί της γης· διότι ο εχθρός άδης έχει ηττηθεί κατά κράτος και απογυμνωθεί από τη δύναμή του. Ας ετοιμάσουν οι ευσεβείς γυναίκες τα μύρα τους και ας έλθουν στον τάφο να με προϋπαντήσουν. Τον Αδάμ και την Εύα, μαζί με το κατα-γόμενο από αυτούς γένος, λυτρώ-νω και την τρίτη ημέρα θ' αναστη-θώ από τους νεκρούς.

Ωδή θ΄

iv. Τελική κρίση: Η παραβολή της κρίσης (Μτ 25, 31-46). «Και είδα έναν άσπρο θρόνο» (Απ 20, 11-14)

Η Μέλλουσα Κρίση (Giotto, 1305) (λεπτομέρεια)

«Όταν θα έρθει ο Υιός του Ανθρώπου με όλη του τη μεγαλοπρέπεια και θα τον συνοδεύουν όλοι οι άγιοι άγγελοι, θα καθίσει στον βασιλικό θρόνο του. Τότε θα συναχθούν μπροστά του όλα τα έθνη, και θα τους ξεχωρίσει όπως ξεχωρίζει ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια».

(Μτ 25, 31-46)

«Κι είδα ένα λευκό θρόνο κι εκείνον που καθόταν σ' αυτόν. Η γη κι ο ουρανός έφυγαν από μπροστά του κι εξαφανίστηκαν. Και είδα τους νεκρούς, μεγάλους και μικρούς, να στέκονται μπροστά στο θρόνο. Ανοίχτηκαν βιβλία, κι ύστερα ανοίχτηκε ένα άλλο βιβλίο, το βιβλίο της ζωής. Και κρίθηκαν οι νεκροί ανάλογα με τα έργα τους, που ήταν γραμμένα στα βιβλία».

(Απ 20, 11-14)

«Είδα αυτό το όνειρο. Ένας άνθρωπος παρουσιαζόταν στο κριτήριο του Κυρίου:
– "Κοίταξε, Θεέ μου", του έλεγε· "τήρησα τον νόμο σου", δεν έκανα τίποτε αισχρό, κακό ή αντίθρησκο. Κύριε, τα χέρια μου είναι καθαρά".

– "Ασφαλώς, ασφαλώς", του απαντούσε ο καλός Θεός... "αλλά είναι άδεια"».

Φολλερώ Ρ., Γάλλος ανθρωπιστής και ιεραπόστολος

ν. Ο Παράδεισος και η κόλαση: όχι θεϊκή αμοιβή ή τιμωρία, αλλά ατελείωτη ζωή μέσα στην αγκαλιά του Θεού ή απόλυτη άρνηση της μετοχής στη ζωή Του

Στην παραβολή του πλουσίου και του πτωχού Λαζάρου (Λκ 16, 19-31), ο Χριστός ονόμασε συμβολικά τη βασιλεία του Θεού «κόλπο Αβραάμ», δηλαδή αγκαλιά του Αβραάμ. Η φράση είναι συμβολική και σημαίνει: «κοντά στον Αβραάμ, κοντά στον Θεό».

Η πέμπτη σφραγίδα της Αποκάλυ-
ψης (Δομήνικος Θεοτοκόπουλος)

«Διηγήθηκε ο αββάς Μακάριος ότι, περπατώντας κάποτε στην έρημο, βρήκε πεσμένο στο χώμα το κρανίο ενός νεκρού και, καθώς το σκούντησε με το φοινικένιο ραβδί του, άκουσε φωνή απ' αυτό. Το ρώτησε:

– Ποιος είσαι συ;

– Εγώ, αποκρίθηκε το κρανίο, ήμουν αρχιερέας των ειδώλων και των ειδωλολατρών που έμεναν σ' αυτόν τον τόπο. Κι εσύ είσαι ο πνευματοφόρος Μακάριος. Μάθε λοιπόν ότι οποιαδήποτε ώρα σπλαχνιστείς όσους βρίσκονται στην κόλαση και προσευχηθείς γι' αυτούς, παρηγορούνται λίγο.

– Ποια είναι η παρηγοριά και ποια η κόλαση; ρώτησε ο γέροντας.

– Όσο απέχει ο ουρανός από τη γη, απάντησε το κρανίο, τόσο

είναι το βάθος της φωτιάς πού βρίσκεται από κάτω μας· σ' αυτή τη φωτιά είμαστε χωμένοι από τα πόδια μέχρι το κεφάλι μας. Και δεν μπορεί κανείς με το πρόσωπό του ν' αντικρίσει το πρόσωπο του άλλου, γιατί οι ράχες μας είναι κολλημένες μεταξύ τους. Όταν λοιπόν προσεύχεσαι για μας, βλέπει λιγάκι ο ένας το πρόσωπο του άλλου. Αυτή είναι η παρηγοριά.

Μόλις άκουσε αυτά ο γέροντας, αναστέναξε βαθιά και είπε: Αλίμονο στη μέρα που γεννήθηκε ο άνθρωπος ο αμαρτωλός. Καλύτερα θα ήταν να μην είχε γεννηθεί, όπως είπε και για τον Ιούδα ο Κύριος (Μτ 26, 24) [...]».

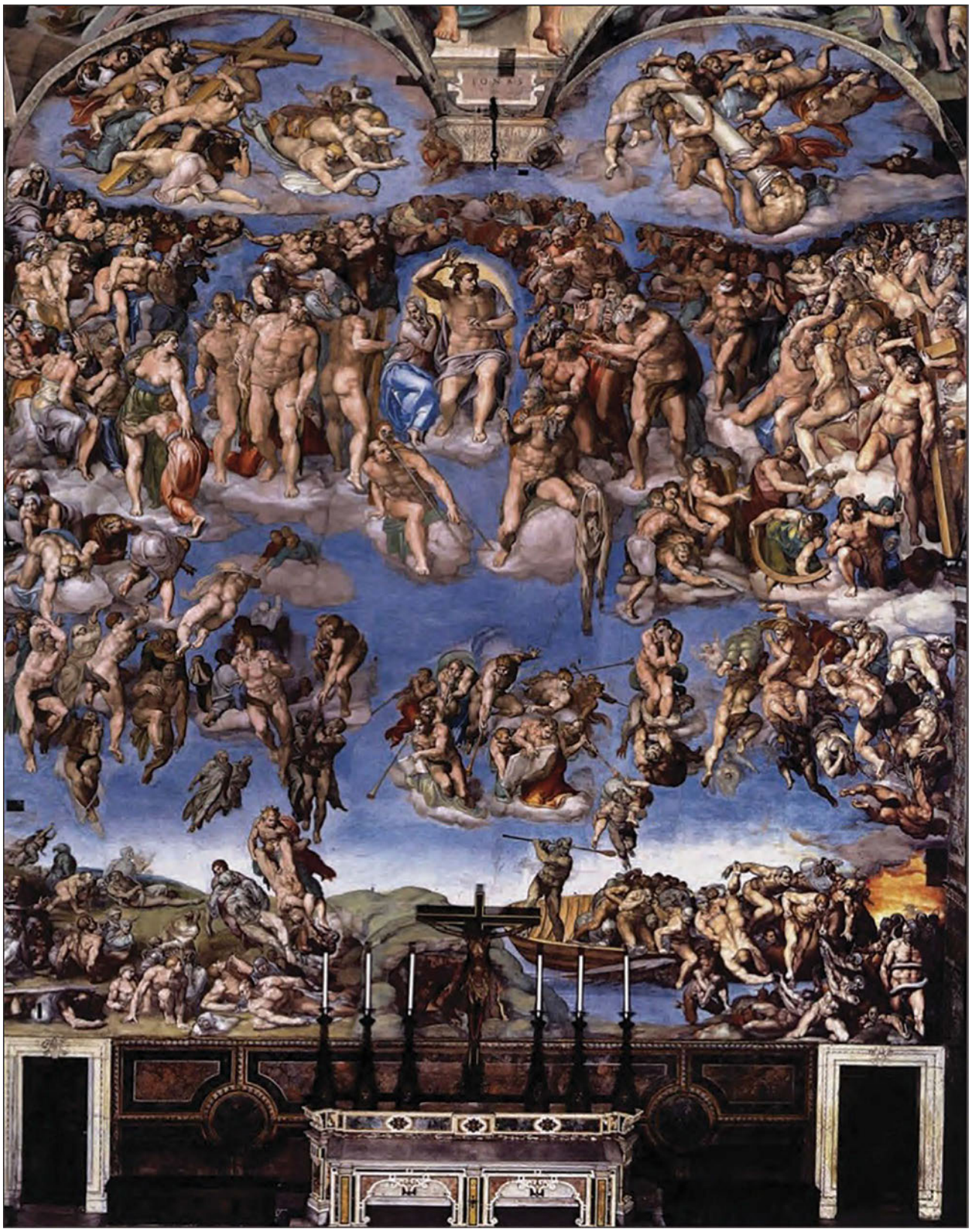
Από το Γεροντικό

«Και τούτο οφείλουμε να ξέρουμε, ότι ο Θεός δεν τιμωρεί κανέναν στο μέλλον, αλλά ο καθένας κάνει τον εαυτό του δεκτικό στη μετοχή του Θεού. Όμως η μετοχή του Θεού είναι τρυφή, ενώ η αμεθεξία Του, κόλαση […]

Γιατί τι είναι κόλαση παρά η στέρηση εκείνου που σφοδρά επιθυμεί κανείς; Κατά την αναλογία λοιπόν του πόθου, όσοι ποθούν τον Θεό ευφραίνονται και όσοι ποθούν την αμαρτία κολάζονται. […]

Και στην αιωνιότητα ο Θεός παρέχει σ' όλους τα αγαθά, γιατί είναι πηγή των αγαθών αναβλύζοντας σ' όλους την αγαθότητα, ενώ ο καθένας, καταπώς έκανε δεκτικό τον εαυτό του, μετέχει στο αγαθό […]».

Ιω. Δαμασκηνού,Κατά Μανιχαίων

Η τελική κρίση (Μιχαήλ Άγγελος, 16ος αι.)

«Αν κάποιος σας πει "να εδώ είναι ο Μεσσίας" ή "να εκεί είναι", μην τον πιστέψετε. Γιατί θα εμφανιστούν μεσσίες και ψευδοπροφήτες, που θα κάνουν μεγάλα και φοβερά θαύματα, για να σας παραπλανήσουν. […] Γιατί ο Υιός του ανθρώπου θα έλθει τόσο φανερά, όπως η αστραπή που βγαίνει στην ανατολή και φαίνεται ως τη δύση».

(Μτ 24, 22 και 27)

Η ταφή του κόμητα Οργκάθ (λεπτομέρεια, Η ουράνια δόξα), Δομήνικος Θεοτοκόπουλος

Προτάσεις για εργασίες και δραστηριότητες στην τάξη

1. Διαβάστε το βιβλικό κείμενο Απ 20, 11-14 και στην συνέχεια το κείμενο του Ρ. Φολλερώ. Σημειώστε τις ιδέες σας γύρω από το ερώτημα: Άραγε πώς θα μπορούσαν να γεμίσουν τα «άδεια χέρια» του Ρ. Φολλερώ; Στη

συνέχεια, ακούστε το τραγούδι «Άδεια μου αγκαλιά» (Δ. Σαββόπουλος). Πείτε μια σκέψη που κάνατε μετά την ακρόαση του τραγουδιού.

2. Συζητήστε με τον/την διπλανό/ή σας τα παρακάτω ερωτήματα: Ποιο είναι το κύριο χαρακτηριστικό της κόλασης σύμφωνα με τη διήγηση του Γεροντικού; Και ποιο νομίζετε ότι είναι το κύριο χαρακτηριστικό του παραδείσου; Στη συνέχεια ανακοινώστε στην ολομέλεια της τάξης τα συμπεράσματα της συζήτησής σας.

3. Αναζητήστε ομοιότητες και διαφορές στις εικόνες του Μιχαήλ Αγγέλου και του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου. Στην ομάδα σας,

αποφασίστε νέους τίτλους γι' αυτές. Ανακοινώστε τα αποτελέσματα της συζήτησής σας στην ολομέλεια της τάξης, τεκμηριώνοντας την άποψή σας με επιχειρήματα.

23. Η ζωή μαζί με τον Χριστό: μια πορεία γεμάτη εκπλήξεις

i. «Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν»: Στην πορεία προς Εμμαούς (Λκ 24, 13-35)

Δείπνο στους Εμμαούς (Caravaggio, 1606)

«Δύο από τους μαθητές του Ιησού πήγαιναν σ' ένα χωριό που απέχει εξήντα στάδια από την Ιερουσαλήμ και λέγεται Εμμαούς. Αυτοί μιλούσαν μεταξύ τους για όλα όσα είχαν συμβεί.

Καθώς μιλούσαν και συζητούσαν, τους πλησίασε ο ίδιος ο Ιησούς και βάδιζε μαζί τους. Τα μάτια τους όμως εμποδίζονταν, έτσι που να μην Τον αναγνωρίζουν. Ο Ιησούς τους ρώτησε: "Για ποιο ζήτημα μιλάτε μεταξύ σας τόσο έντονα, έτσι που περπατάτε σκυθρωποί;" Ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του αποκρίθηκε: "Μονάχος ζεις εσύ στην Ιερουσαλήμ και δεν έμαθες τα όσα έγιναν εκεί αυτές τις μέρες;" "Ποια;", τους ρώτησε. "Αυτά", του λένε, "με τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, που ήταν προφήτης δυνατός σε έργα και σε λόγια ενώπιον του Θεού και ολόκληρου του λαού. Πώς τον

παρέδωσαν οι αρχιερείς και οι άρχοντές μας να καταδικαστεί σε θάνατο και τον σταύρωσαν. Εμείς ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που έμελλε να ελευθερώσει το λαό του Ισραήλ. Αντίθετα, είναι η τρίτη μέρα σήμερα από τότε που έγιναν αυτά και δεν έχει συμβεί τίποτα. Επιπλέον, μας αναστάτωσαν και μερικές γυναίκες από τον κύκλο μας. Πήγαν πρωί πρωί στον τάφο και δε βρήκαν το σώμα του. Ήρθαν λοιπόν και μας έλεγαν ότι είδαν οπτασία αγγέλων, οι οποίοι τους είπαν ότι αυτός ζει. Τότε μερικοί από τους δικούς μας πήγαν στο μνήμα και διαπίστωσαν τα ίδια που έλεγαν και οι γυναίκες, αυτόν όμως δεν τον είδαν". Τότε ο Ιησούς τούς είπε: "Ανόητοι, που η καρδιά σας αργεί να πιστέψει όλα όσα είπαν οι προφήτες. Αυτά δεν έπρεπε να πάθει ο Μεσσίας και να δοξαστεί;". Και αρχίζοντας από

τα βιβλία του Μωυσή και όλων των προφητών, τους εξήγησε όσα αναφέρονταν στις Γραφές για τον εαυτό Του.

Όταν πλησίασαν στο χωριό που πήγαιναν, αυτός προσποιήθηκε πως πηγαίνει πιο μακριά. Εκείνοι όμως τον πίεζαν και του έλεγαν: "Μείνε μαζί μας, γιατί πλησιάζει το βράδυ και η μέρα ήδη τελειώνει". Μπήκε λοιπόν στο χωριό για να μείνει μαζί τους. Την ώρα που κάθισε μαζί τους για φαγητό, πήρε το ψωμί, το ευλόγησε και, αφού το έκοψε σε κομμάτια, τους έδωσε. Τότε ανοίχτηκαν τα μάτια τους και κατάλαβαν ποιος είναι. Εκείνος όμως έγινε άφαντος».
(Λκ 24, 13-35)

ii. Στο κοινό τραπέζι της Θείας Λειτουργίας

«Ο άνθρωπος, λοιπόν, βιώνει τα έσχατα, τη Βασιλεία του Θεού, στη Θεία Ευχαριστία…Εκεί, πλέον, βιώνομε τη Βασιλεία του Θεού μέσα στη Θεία Λειτουργία σαν μια αποκάλυψη της μελλοντικής καταστάσεως των πραγμάτων… Γι' αυτό εμείς οι Ορθόδοξοι βιώνουμε την Εκκλησία με τρόπους που πολλές φορές σκανδαλίζουν τους ετεροδόξους. Έχει, παραδείγματος χάριν, η Εκκλησία μας και η Θεία Ευχαριστία μια ιδιαίτερη λαμπρότητα: πολύ φώς, λαμπρά άμφια, ωραία ψαλμωδία, ωραίες εικόνες, ωραία χρώματα. Όλα αυτά αποβλέπουν σε έναν σκοπό: στο να απεικονίσουν την Βασιλεία του Θεού σε μας και να μας κάνουν να την προγευθούμε. [...] Βιώνοντας, λοιπόν, τη Θεία

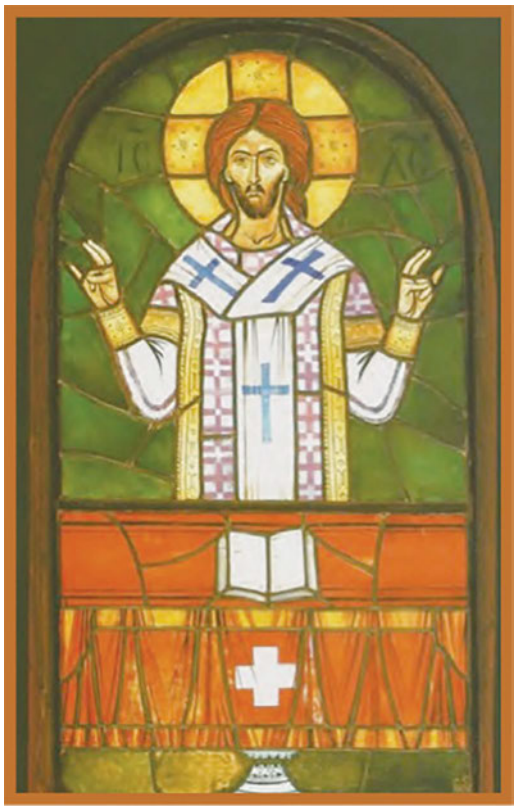
Ευχαριστία ως Χριστοκεντρική Σύναξη και ως εικόνα της Βασιλείας του Θεού, της συνάξεως δηλαδή όλων γύρω από το πρόσωπο του Χριστού, αποκτά ο Ορθόδοξος πιστός μια ιδιαίτερη εκτίμηση, ευλάβεια και σεβασμό προς τους λειτουργούς της Εκκλησίας, προς αυτούς που εικονίζουν τα έσχατα, και ιδιαιτέρως προς αυτούς που εικονίζουν το πρόσωπο του Χριστού, όπως είναι ο επίσκοπος, που είναι ο κατ' εξοχήν προεστώς της ευχαριστιακής συνάξεως… Και είναι κάτι που πρέπει να το διδάσκουμε στα παιδιά, και σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας ως ουσιαστικό στοιχείο της πίστεώς μας».

Ιωάννης, Μητροπολίτης Περγάμου, Η βίωση του μυστηρίου της Εκκλησίας

iii. «Τότε πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε τον Θεό»

«Μικρό παιδί όταν ήμουν, σαν μικρό παιδί μιλούσα, αισθανόμουν και σκεφτόμουν. Άντρας πια όταν έγινα, κατήργησα τους τρόπους του μικρού παιδιού. Αλήθεια, τώρα με τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη· τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε τον Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει».
(Α' Κορ 13, 11-12)

Ουράνια Θεία Λειτουργία και Ο Μέγας Αρχιερεύς (τοιχογραφία και βιτρώ, Ναός Αγ. Τίτου Ηρακλείου Κρήτης).

Προτάσεις για εργασίες και δραστηριότητες στην τάξη

1. Διαβάστε το κείμενο για την πορεία προς Εμμαούς και μελετήστε τη σχετική εικόνα. Μέσα από ένα ρόλο της επιλογής σας (λ.χ. άλλος μαθητής του Χριστού, τυχαίος διαβάτης, Ρωμαίος στρατιώτης κ.ά.), φανταστείτε τον εαυτό σας ότι είστε παρόντες στο γεγονός. Προετοιμάστε μερικές φράσεις/προτάσεις με τις οποίες συμμετέχετε κι εσείς στη συζήτηση. Εκφράστε τις σκέψεις σας με ένα δρώμενο. Για τον σκοπό αυτό, εάν χρειάζεται, μπορείτε να ορίσετε αφηγητή, να αξιοποιήσετε το ποίημα του Έλιοτ, καθώς επίσης δύο από εσάς να αναλάβουν τον ρόλο των δύο μαθητών.

2. Στα βιβλικά κείμενα, η βασιλεία του Θεού συχνά συμβολίζεται με ένα δείπνο ή ένα τραπέζι. Σύμφωνα με το κείμενο του Μητροπολίτη Περγάμου, η Θεία Ευχαριστία είναι «εικόνα της βασιλείας του Θεού». Επεξεργαστείτε στην ομάδα σας απαντήσεις για τα παρακάτω ερωτήματα: Πώς συνδέονται αυτές οι δύο προσεγγίσεις; Ποιες είναι οι προεκτάσεις αυτής της σχέσης στη ζωή των πιστών;

ΠΗΓΕΣ ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

"Οι διαδικτυακές πηγές προσπε-λάστηκαν το 2020 στο πλαίσιο της άντλησης του εποπτικού υλικού."

Ε΄ Θεματική Ενότητα

18η Διδακτική Ενότητα

– Ο Ανανεωτής (Μ. Βαρλάμης). Στο: Βαρλάμης Ευθύμιος, Ο Χριστός σήμερα στην Κρήτη, Έκθεση, Αύγουστος Σεπτέμβριος 2014, Ηράκλειο, Βασιλική Αγ. Μάρκου, έκδ. Πειραματικό Εργαστήριο Βεργίνας, The Art Museum, 2014.

Στ΄ Θεματική Ενότητα

Εισαγωγική Εικόνα Θεματικής Ενότητας:
Η μεταμόρφωση του Χριστού (Alexander Andreyevich Ivanov)
https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=9086637

19η Διδακτική Ενότητα

– Ποιητής και Μούσα (Νίκος Εγγονόπουλος, 1938). http://www.lifo.gr/team/book/53484

– Ο Χριστός πάνω στον σταυρό (Δομήνικος Θεοτοκόπουλος). https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=21897220

– Μη μεριμνάτε. http://coyoteprime-runningcauseicantfly.blogspot.gr/2016/11/free-download-viktor-franklmans-searc.html.

– Συγχώρηση, Γ. Κόρδης. http://www.eikonografies.com/tag/georgios-kordis

– Ο σπλαχνικός πατέρας (λεπτομέρεια, Bartolomé Esteban Murillo, 1667-1670).

https://www.wikiart.org/en/bartolome-esteban-murillo/return-of-the-prodigal-son1670

– Η Σταύρωση (Δομήνικος Θεοτοκόπουλος). https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=15461907

– «Κύριε, σκόρπισε τη χάρη Σου στη γη» http://fanarion.blogspot.gr/2014_10_01_archive.html

– Ένας ποιητής, Γ. Κόρδης, 2015. http://kordis.gallery/2016/04/25/homeric

– Ο Κελεός, Φίκος, 2012 (λεπτομέρεια). Στο http://www.lifo.gr/team/u41183/50093

20η Διδακτική Ενότητα

– Σικελιώτης Γ. (ανώνυμο). http://www.invaluable.co.uk/auction-lot/georgios-sikeliotis-greek,-1917-1984-111-c-qgxyg1kjui

– Αγωνιστές, Α. Τάσος, 1973-75. http://annagelopoulou.blog-post.gr/2012/11/blogpost_13.html

– Ο άγιος Χριστοφόρος βαστάζει στους ώμους τον Χριστό. https://www.enallaxnews.gr/2015/05/12/tothauma-tou-agiou-xristoforou-stin-oreini-trixwnida

– Ο Ευαγγελισμός (λεπτομέρεια, Η συμφωνία των αγγέλων), Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, 15961600. http://listenclassicalmusiccs.blogspot.gr/2015/03/el-greco.html

– Η ετοιμασία του Θρόνου, Μητρόπολη Μυστρά, 13ος αι.

http://www.pemptousia.gr/2016/06/pos-apikonizete-to--agio-pnevma-stin-orthodoxi-ikonografia

– Η Μεταμόρφωση (Ιερά Μονή Αγίας Αικατερίνης, Όρος Σινά, 12ος αι.). https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Transfiguration_of_Christ_Icon_Sinai_12th_century.jpg

– Η Μεταμόρφωση. Ραφαήλ. https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=379381

Ζ΄ Θεματική Ενότητα

Εισαγωγική Εικόνα Θεματικής Ενότητας:
Η κιβωτός του Νώε στο όρος Αραράτ.
Simon de Myle - Sotheby's Paris, 23 Juni 2011 Lot 30.

https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=15322581

21η Διδακτική Ενότητα

– Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος και άγιος Πρόχορος. https://www.romfea.gr/pneumatika/28998-o-agios-ioannis-o-theologos-apostolos-kai-euaggelistis

– Εικονογραφημένο χειρόγραφο της Αποκάλυψης του Ιωάννη. Cloisters Apocalypse, 14ος αι.). https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cloisters_Apocalypse__Met_68.174_f3r_(John_on_the_Island_of_Patmos).jpg

– Άθως, Μονή Καρακάλλου. Εικονογράφηση του κεφαλαίου 1 της Αποκάλυψης. Τοιχογραφία στον εξωνάρθηκα του καθολικού. 1767. Η εν λόγω φωτογραφία και η λεζάντα της βρίσκονται στην παρακάτω

δημοσίευση: Γεώργιος Τσιμπούκης, Η εικόνα της Αποκάλυψης του Ιωάννη από τη μονή Πρέβελη Ρεθύμνου και τα εικονογραφικά της πρότυπα. Στο: Πεπραγμένα. 12 Διεθνές Κρητολογικό Συνέδριο. Ηράκλειο, 21-25.09.2016. https://12iccs.proceedings.gr/uploads/033_%CE%92_%CE%A4%CF%83%CE%B9%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BA%CE%B7%CF%82%CE%93%CE%B5%CF%8E%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CF%84.pdf

– Ο Ιωάννης στην Πάτμο ατενίζει τα οράματα της Αποκάλυψης (Hans Memling, 15ος αι.). https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Hans_Memling_068.jpg

– Μονή Ξηροποτάμου, Εξωνάρθηκας, 1783. Έργο των ζωγράφων

Κωνσταντίνου, Αθανασίου και Ναούμ από την Κορυτσά. Στο πάνω μέρος αναγράφεται: ΕΓΩ ΕΙΜΙ [Τ]Ο Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ (Αποκ. κα΄, 6). Η παράσταση επιζωγραφίστηκε το έτος 1896 από τον ιερομόναχο Γρηγόριο. Η εικόνα και η σχετική λεζάντα προέρχονται από την παρακάτω πηγή: https://www.pemptousia.gr/2013/04/athonikes-parastasis-tis-apokalipsis/

– Το σπήλαιο της Αποκάλυψης. http://www.patmos.gr/%CF%84%CE%BF%CF%83%CF%80%CE%AE%CE%BB%CE%B1%CE%B9%CE%BF%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CE%AC%CE%BB%CF%85%CF%88%CE%B7%CF%82/

– Οι τέσσερις καβαλάρηδες της Αποκάλυψης (Viktor Mikhaylovich

Vasnetsov, 1887). https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Apocalypse_vasnetsov.jpg

– Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στην Πάτμο. https://www.gtp.gr/TDirectoryDetails.asp?ID=14816&lng=1. Φωτο: © Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου

– Ο Αμνός με το επτασφράγιστο βιβλίο (Bamberger Apokalypse, Insel Reichenau, Γερμανία, 11ος αι.). http://www.johannesoffenbarung.ch/bilderzyklen/Bamberger/5.614_bamb_lamm.tif_g.jpg

– Η Αποκάλυψη του Ιωάννη. Φορητή εικόνα αποδιδόμενη στον ζωγράφο Μιχαήλ Πρέβελη. Περίπου 1750.

[Προέλευση: Εφορεία Αρχαιοτήτων Ρεθύμνου.] Η εν λόγω φωτογραφία και η λεζάντα της βρίσκονται στην παρακάτω δημοσίευση: Γεώργιος Τσιμπούκης, Η εικόνα της Αποκάλυψης του Ιωάννη από τη μονή Πρέβελη Ρεθύμνου και τα εικονογραφικά της πρότυπα. Στο: Πεπραγμένα. 12ο Διεθνές Κρητολογικό Συνέδριο. Ηράκλειο, 21-25.09.2016. https://12iccs.proceedings.gr/uploads/033_%CE%92_%CE%A4%CF%83%CE%B9%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BA%CE%B7%CF%82%CE%93%CE%B5%CF%8E%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%82_%CF%84.pdf

– Η νέα Ιερουσαλήμ (Bamberger Apokalypse, Insel Reichenau, Γερμανία, 11ος αι.).

http://www.johannesoffenbarung.ch/bilderzyklen/Bamberger/21.127_bam_jerus_g.jpg

– «Λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτο ἐστι τὸ αἷμά μου». https://inpp.com.gr/2016/02/08/%CE%B8%CE%B5%CE%AF%CE%B1%CE%B5%CF%85%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%AF%CE%B1/

22η Διδακτική Ενότητα

– Δημιουργία και Μέλλουσα Κρίση: Από την αρχή μέχρι το τέλος του κόσμου. http://users.sch.gr/aiasgr/Eikonografia/Palaia_Diathikh/H_dhmiourgia_tou_kosmou.htm και https://www.pinterest.com/malamisxristos/%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CE%AC%CE%BB%CF%85%CF%88%CE%B7%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%B1%CF%81%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%AF%CE%B1/

– Η Ανάστασις, Μονή Οσίου Λουκά, 11ος αι. http://peritexnisologos.blogspot.gr/2016/02/h-11.html
Η Μέλλουσα Κρίση, Giotto, 1305 (λεπτομέρεια). http://fr.academic.ru/dic.nsf/frwiki/1032863

– Η πέμπτη σφραγίδα της

Αποκάλυψης, Δομ. Θεοτοκόπουλος, 1608. https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%BF%CE%BC%CE%AE%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%82_%CE%98%CE%B5%CE%BF%CF%84%CE%BF%CE%BA%CF%8C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BF%CF%82

– Η τελική κρίση, Μιχαήλ Άγγελος, 16ος αι. Στο http://iep.edu.gr/thriskeftika

– Η ταφή του κόμητα Οργκάθ (λεπτομέρεια, Η ουράνια δόξα), Δομ. Θεοτοκόπουλος, 1586-88. https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%BF%CE%BC%CE%AE%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%82_%CE%98%CE%B5%CE%BF%CF%84%CE%BF%CE%BA%CF%8C%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%BF%CF%82

– Δείπνο στους Εμμαούς, Καραβάτζιο, 1606. http://allons.pblogs.gr/2013/03/hwris-elpida-hwris-fobo.html

– Ο Μυστικός Δείπνος, σύγχρονη Κοπτική εικόνα. http://www.pravmir.com/coptic-icons

– Ουράνια Θεία Λειτουργία και ο Μέγας Αρχιερεύς (τοιχογραφία και βιτρώ, Ναός Αγ. Τίτου Ηρακλείου Κρήτης). Στο: Τσερεβελάκης Ιω., Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας, έκδ. Ενορίας Αγ. Τίτου Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, Ηράκλειο Κρήτης, 2003.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ε΄ Θεματική Ενότητα:

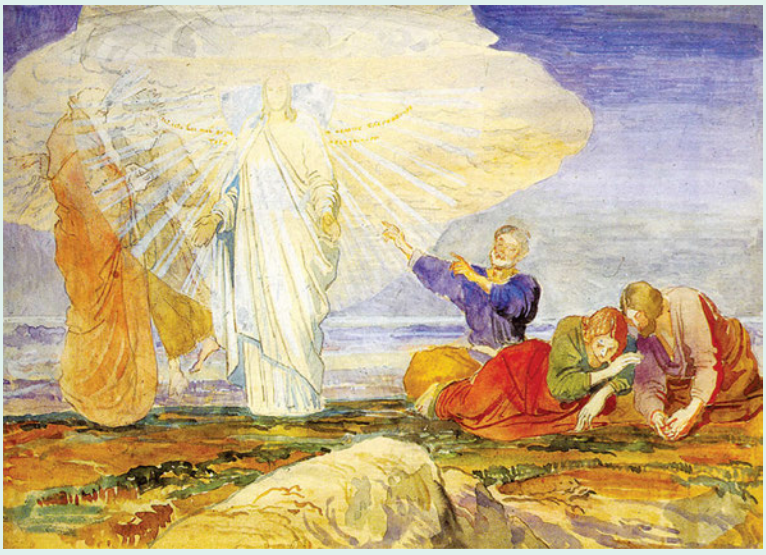
Ένας καινούριος κόσμος ξεπροβάλλει: Χριστός ανέστη

18. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός: Η ελπίδα του κόσμου 5

Στ΄ Θεματική Ενότητα:

Η Εκκλησία μεταμορφώνει τον κόσμο 21

19. Δράση και αγώνας για τη μεταμόρφωση της ζωής και του κόσμου 23

20. Η Βασιλεία του Θεού. Τι είναι τελικά;.....68

Ζ΄ Θεματική Ενότητα:

Η Εκκλησία ως κιβωτός σ' ένα ταξίδι χωρίς τέλος.....88

21. Η συνάντηση Θεού και ανθρώπου συνεχίζεται… Η Αποκάλυψη του Ιωάννη 91

22. Η πορεία προς τα έσχατα μέσα από εικόνες και παραβολές 116

23. Η ζωή μαζί με τον Χριστό: μια πορεία γεμάτη εκπλήξεις.....139

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946,108, Α').

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.